

UNITATEA CU DUMNEZEU

Mulțumesc, frate Orman, Domnul să te binecuvânteze. Bună dimineața, prieteni. Mă bucur să fiu din nou în Tabernacol în dimineața aceasta. Am stat acolo în spate și am ascultat, iar când am intrat am auzit prorocia cu vorbire în limbi și tălmăcire. Le-am spus oamenilor din camera cealaltă, care este plină ca aceasta, că nu știu despre ce este vorba, și că n-am mai vorbit de multă vreme cu fratele respectiv (dacă nu mă înșel, este vorba de fratele Higginbotham). N-am mai dat mâna cu el de luni de zile, dar urmează să vorbesc chiar despre ce a spus el în dimineața aceasta. El nu știa lucrul acesta, iar eu m-am hotărât de curând asupra subiectului. Dar lucrurile stau exact cum a spus el. Ne bucurăm, deci, că suntem adunați aici, în Numele Domnului Isus, sub aripile Lui ocrotitoare.

Observ

că mulți dintre voi stau în picioare, înghesuiți, fiindcă localul este plin. Îmi pare rău pentru aceasta și de îndată ce va fi posibil, vom ridica un tabernacol mai mare. Acum să vă spun pe scurt ce s-a întâmplat în Phoenix.

Duminica

trecută seara, înainte de Cină am vorbit despre Comuniune. „Comuniune” nu înseamnă a mânca pâine, ci „a vorbi, a comunica cu cineva și a primi răspuns.”

Dacă

în dimineața aceasta mă voi lungi prea mult, vă rog să-i mai lăsați și pe cei ce stau în picioare să stea măcar puțin jos. Mai faceți schimb de locuri. Mă îngrijorează foarte mult vremurile în care trăim. Văzând toate lucrurile care se întâmplă, în mine este Ceva care nu-mi dă pace.

Astăzi

vreau să vorbesc despre „**Unitate**” și nu mă voi grăbi, ca să pot pune ideile în ordine cât se poate de bine. Am nevoie de rugăciunile voastre, ale celor adunați aici.

Dacă

aveți Biblia la voi și doriți să citiți împreună cu mine,
deschideți mai întâi la **Evrei**

1.1-3,

după care vom merge în **Geneza**

1.26-27,

pentru a face legătura. Nimeni nu poate spune ceva adevărat fără să fie călăuzit de Domnul, iar aceasta este parte din mesajul de astăzi, al unirii dintre oameni și Dumnezeu.

În

Evrei

1.1-3,

scrie așa:

„După

ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

la

sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.

El,

care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta mării în locurile preaînalte.”

Acum,

Geneza

1.26-27:

„Apoi

Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Dumnezeu

a făcut pe om după chipul Său, I-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

Să

ne plecăm capetele o clipă și să ne rugăm. Sunt sigur că într-o audiență atât de mare sunt multe cereri, așa că cei care aveți cauze, haideți să ridicăm mâinile spre Domnul și să-l arătăm că avem o cerere înaintea Lui. Dumnezeu să împlinească cererile tuturor.

Doamne,

ne-am adunat aici, sub acoperișul acestui Tabernacol, și suntem bucuroși că avem acest acoperiș deasupra capului, dar scopul pentru care ne-am adunat aici este unul mai mare: simțim că prin promisiunile Domnului ne-am adunat sub aripile Celui Atotputernic. Și așa cum cloșca își apără puii, și El ne va apăra pe noi de orice este nevoie. El va pluti peste noi, ne va îngriji și ne va da pâinea cea de toate zilele, atât firește cât și duhovnicește, ca să primim putere fizică să ne continuăm alergarea pe pământ, și putere duhovnicească, prin Duhul Sfânt care aduce Cuvântul lui Dumnezeu unui popor flămând, ca să plecăm de aici cu El și să putem vorbi și altora despre vremea în care ne aflăm și despre scurtarea timpului. Doamne, noi ne încredem pe deplin în Tine, și nu avem nici un alt loc unde să ne ducem. Suntem la fel ca Petru, în ziua când Domnul i-a întrebat: „*Dar voi nu vă duceți?*” Atunci el a răspuns: „*Doamne, unde să ne ducem? Tu ai cuvintele Vieții veșnice.*” (Ioan 6.68). De aceea ne-am adunat în dimineața aceasta în Numele Tău, pentru că Tu ai cuvintele Vieții veșnice. Te rugăm să vii cu atâta putere în viețile noastre încât să simțim cum ne ard inimile. Atunci, sufletele noastre vor fi întărite și înnoite, trupurile și duhurile noastre vor fi vindecate, și vom fi întocmai cum ne vrea Domnul.

Doamne,

Te rog să le dai putere celor care stau în aceste camere.

Întărește-i, Tu. Fă la fel cu cei pentru care se înregistrează această bandă, care va merge prin toate națiunile, în toate colțurile lumii și la toate triburile pământului. Noi ne încredem pe deplin în Tine, doar dă-ne puterea, Cuvântul și ungera, ca să fie totul așa cum ai pregătit Tu pentru vremea aceasta. Ne încredințăm Ție, urechile, glasul, atenția; ne încredințăm cu tot ce suntem, ca să lucrezi în noi. Lucrează Tu în noi și descoperă-Ți marea prezență, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele Fiului Tău, Isus Hristos. Amin.

Cuvântul

„unitate” înseamnă „a fi una cu ceva sau cineva, a fi unit.” Acesta este un subiect foarte important și merită mai multă atenție decât îi pot da eu sau oricine altcineva din lumea aceasta, dar aș vrea să-mi exprim părerea cu privire la el, după cum îmi va îngădui Domnul. Ceea ce voi spune poate suna ca o învățătură, de aceea îi rog pe frații mei care ascultă această înregistrare să nu se simtă ofensați, ci să se gândească adânc la lucrurile pe care le vor auzi. Aș vrea să studiați această problemă cu multă grijă și în rugăciune, ca să vedeți dacă este sau nu Cuvântul Domnului.

Consider

că așa ar trebui să facem întotdeauna cu orice lucru: să-l cântărim numai prin Cuvânt, pentru că Cuvântul este singurul care rămâne neschimbător, așa cum a spus și Isus: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). De aceea Îl cred, și cred că în El se află planul lui Dumnezeu. Cred că în Cuvânt găsim lucrarea încheiată a lui Dumnezeu. Astfel, oricine se contrazice cu Cuvântul, nu poate fi de la Dumnezeu sau din planul Lui, pentru că planul Lui este Cuvântul însuși. Duhul Sfânt în Cuvânt, Îl face să prindă viață și să acționeze; și-i dă viață ca unei semințe.

Primul

bărbat și prima femeie din grădina Eden au fost într-o armonie atât deplină cu Dumnezeu, încât Domnul putea coborî oricând voia și vorbea cu Adam și cu Eva față în față. Acea era o

unitate desăvârșită între Dumnezeu și creația Sa; erau într-o asemenea armonie încât deveniseră una. Dumnezeu și familia Lui erau una.

Orice

om este una cu familia sa, dacă este vorba de o familie corectă, bună, nobilă și ascultătoare, dar dacă membrii familiei se îndepărtează unii de alții, înseamnă că ceva nu este în ordine, că există o fisură. Toți trebuie să fie ca unul, mama și tata, tata și mama, copiii și părinții, părinții și copiii, toți trebuie să se înțeleagă. Când vezi așa ceva, este un tablou minunat.

Acesta

este scopul lui Dumnezeu. Scopul Lui suprem, ca Tată, era să fie împreună cu familia Sa de pe pământ, cu Adam și Eva. Și singurul mod în care ei puteau să fie una cu Domnul, era să posede în ei natura lui Dumnezeu. Astfel, pentru că Domnul era în ei și ei în Domnul, au devenit una, Ce tablou frumos: Domnul în familia Lui, Tată suprem al tuturor; fără moarte, fără supărare, fără suferință, fără nimic rău, doar bucurie de negrăit: să nu fii niciodată bolnav, să nu suferi niciodată, să fii una cu Domnul. Ce tablou! Natura lui Dumnezeu era în oamenii aceia, și pentru că Îl urmau pe Domnul prin tot ce făceau, ei și Domnul deveniseră una.

Isus

S-a rugat în Ioan 17.11 - vorbesc pentru cei care pregătesc textele pentru școala duminicală -, ca El și biserica să fie una, așa cum erau El și Tatăl una; ca biserica, adică noi, mădularele trupului lui Hristos, să fie unită la fel cum era unit El cu Tatăl. În ziua aceea El știa că era în Tatăl și că Tatăl era în El; că El era în noi și că împreună eram una. Ce uniune, ce unitate ar fi să-L vezi pe Domnul în biserica Lui până când fiecare credincios ajunge în armonie desăvârșită cu ceilalți și cu Domnul. Aceasta este biserica pentru care vine Isus. Acela va fi răspunsul rugăciunilor Lui, când noi toți vom fi ca unul.

Singurul

fel de părtășie pe care l-a stabilit Domnul pentru El și Biserica Lui este unitatea deplină, este El în oameni; iar singurul mod în care poți atinge acest lucru este să te unești cu El pentru totdeauna. Așa cum soția se unește cu soțul ei până la moarte, printr-un jurământ, când tu te unești cu Dumnezeu, când biserica se unește cu Hristos, este tot până când vă desparte moartea. Dacă nu păcătuiești și nu faci nimic greșit, vei fi cu Hristos în veșnicie. Doar moartea te poate despărți de El, și nu moartea fizică, ci moartea prin păcat, fiindcă plata păcatului este moartea, și aceasta te desparte de Hristos. Dar dacă ești unit cu El în Duhul puterii Lui, vei fi cu El întotdeauna, iar aceasta este Viața veșnică. Aș vrea să ajung acolo unit pe veci cu Dumnezeul veșniciei, într-o armonie desăvârșită cu El; Dumnezeu și Biserica Lui, o singură ființă.

Când

s-a unit cu Adam, Eva a devenit parte din el. Dacă ați observat, în Geneza 1.27 scrie că Dumnezeu a creat bărbatul și femeia. La început, omul era și bărbat și femeie, dacă vorbim în termeni de masculin și feminin. Apoi Domnul a luat din trupul lui o coastă, și a creat un produs secundar. Trupul femeii a fost un produs secundar creat după ce creația fusese deja încheiată, dar nu și duhul. Duhul era tot al lui Adam, așa cum a fost el la început, având attribute atât masculine cât și feminine.

Acum

puteți vedea tabloul mare? Ca trup, noi suntem diferiți, suntem un produs secundar, o creație rezultată din unirea părinților noștri. Dar ca duh, suntem fii și fiicele Dumnezeului celui viu și avem același Duh; nu al altcuiva, ci chiar al Lui. Acum, noi suntem după asemănarea Lui, uniți cu El, în imaginea desăvârșită a Dumnezeului celui viu, fiindcă suntem fii și fiice. Nu mai suntem separați, ci suntem în același Duh, același Dumnezeu, aceeași persoană, uniți pentru veșnicie în căsătorie. Domnul a hotărât totul, ca să nu fim despărțiți, ci să fim în El. Nu ca fiind dintr-un alt neam, ci să fim vlăstare ale Celui Atotputernic,

Într-o unire adevărată, printr-o unire sfântă. Trupul vine din mamă și din tată, dar Duhul vine de la Domnul, fiindcă suntem parte din Dumnezeu la fel cum a fost Eva parte din Adam.

În ziua Cincizecimii, vedem Duhul Sfânt, Stâlpul de Foc, împărțindu-Se și așezându-Se peste fiecare dintre cei prezenți în acea adunare. Ce a făcut El cu acei oameni adunați laolaltă? A format Trupul unit al lui Hristos; i-a adus împreună.

Dar astăzi vedem o separare atât de mare cauzată de neînțelegerile dintre denominațiuni! Ce păcat și ce rușine! Noi trebuie să fim uniți la nunta cerească cu Dumnezeul cel veșnic, să fim parte din El, din Dumnezeu.

Ca trup, eu sunt un Branham, pentru că tatăl meu era un Branham. Deci, ca trup, suntem parte din mama și tatăl nostru, dar ca duh, suntem uniți cu Domnul, parte din El. De aceea nu moare duhul. *„Cel ce crede în Mine are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* Atunci nu vom fi doar duhuri, ci vom avea un trup ca trupul slăvitului Dumnezeu, trupul Domnului Isus, înviat după chipul trupului Său pământesc.

În timp ce mergea spre mormântul lui Lazăr, Isus a spus: *„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.”* (Ioan 11.25). Cine crede în Mine, nu pe Mine. A crede înseamnă a fi în El. *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...”*

Oh, să fii, să crezi! Nădăjduiesc ca Duhul Sfânt să vă facă să înțelegeți. Voi sunteți turma cea mică, de aceea în timp ce mă rugam și L-am întrebat pe Domnul, am ales textul acesta ca să

vedem unde ne situăm. Să crezi în El. Tu nu poți crede în El dacă El nu este în tine și tu în El. Numai atunci Îl crezi și ai Viața veșnică. Îl crezi pe El până primești Viața veșnică, iar Viața veșnică este Viața lui Dumnezeu în tine. Atunci crezi în El. „Mă

rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine.” (Ioan

17.21). Dumnezeu în Hristos și Hristos în Biserică. „*Cum Noi suntem una, și ei să fie una.*” Cum

putem fi una? „*Dacă*

rămâneți în Mine și rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice.”

(Ioan 15.7). De ce? Pentru că atunci nu mai sunteți voi, ci Cuvântul este în voi, iar Cuvântul este Dumnezeu.

Cuvântul

Domnului este ca o sabie. Așa spune Evrei 4.12. Dar sabia este absolut nefolositoare dacă nu există o mână sau o putere care s-o manevreze. Este nevoie de o mână care să țină sabia, iar această mână este credința.

Acum,

depinde și cât de puternică este acea mână a credinței. Una poate avea forță numai cât să taie o deschizătură mică în întuneric și să spună: „Sunt mântuit prin credință.” Este o tăietură grozavă, însă este doar cât a putut să facă acea mână. Dar dacă mâna este puternică, va tăia toată lucrarea diavolului, și va face fiecare promisiune a Domnului să strălucească în puterea învierii Lui. Dacă mâna este puternică, atunci „Sunt zilele minunilor! Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci,” și poate tăia totul. Deci, depinde de cât de puternic este brațul care mânuiește sabia.

Sabia

este extrem de ascuțită. În Evrei 4 scrie: „*Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile*

inimii."

(Evrei 3.12). El străbate dincolo de firesc, spre tărâmul duhovnicesc, așa că poate descoperi gândurile inimii. Aceasta o face Duhul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu.

Deci

Cuvântul va tăia adânc dacă brațul care Îl mânuiește este destul de puternic. Dacă este suficientă putere, El va tăia și va da fiecare promisiune făcută, pentru că Sabia trebuie ținută cu un braț de credință. Brațul trebuie s-o țină strâns, să nu-i dea drumul nicicum, și astfel să-i iasă dușmanului în întâmpinare, fiindcă prin Sabia Cuvântului vă aparține orice făgăduință. Numai s-o luați cu credință și să mergeți înainte. Dacă aveți nevoie de vindecare, luați-o prin Cuvânt:

„Isus

Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Dacă aveți nevoie de mântuire, făgăduințele Bibliei sunt ale voastre. Sunt chiar acolo. Satan încearcă să le ascundă, dar luați Sabia și străpungeți întunericul până când Lumina Domnului va străluci deasupra sufletelor voastre și promisiunea va fi îndeplinită. El va face aceasta.

Eva

a fost parte din Adam, carne din carnea lui și os și oasele lui. Aceasta este o unitate completă, și la fel ar trebui să fie unitatea bisericii: duh din Duhul Lui și cuvânt din Cuvântul Lui. Credinciosul adevărat nu va devia de la Cuvânt și nu va face compromis cu nici o iotă. Amintiți-vă că Eva a trecut peste un singur Cuvânt, dar un credincios adevărat nu poate face aceasta. El va ține Sabia Cuvântului cu credință și va crede în împlinirea fiecărei promisiuni făcute de Domnul. Asta-i tot.

Ei

erau exemple pregătite de Domnul pentru noi, ca să știm cum ar trebui să fim; ei trebuiau să fie aici mereu, și să nu greșescă niciodată. Când vorbeau, Dumnezeu îi asculta; îi privea ziua și îi veghea noaptea când dormeau. Pe timpul zilei, El îi îndruma, îi hrănea, îi iubea și avea tot timpul părtășie cu ei. Ei erau

făcuți după chipul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu era în ei. Aceasta era adevărata părtășie. Așa trebuie să arate unirea lui Dumnezeu cu Biserica Sa. Ar mai fi multe de spus și aș putea cita din mai multe locuri. Unirea cu El este Viața veșnică și putem s-o dobândim crezând fiecare Cuvânt al Lui. Da, trebuie să luăm fiecare promisiune și s-o credem.

Și

Eva a fost unită până când a încălcat un Cuvânt; până când s-a îndoit de adevărul unui singur Cuvânt. Aceasta a separat-o.

Contează fiecare Cuvânt, pentru că *„omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei

4.4). Noi putem fi uniți cu Dumnezeu, iar Adam și Eva ne slujesc ca exemple prin viața pe care au dus-o cu El înainte de cădere, de încălcarea Cuvântului. Unirea cu El înseamnă Viață, în timp ce despărțirea de El este moarte. Trebuie doar să păzim poruncile Lui.

Noi

greșim cu toții, dar nu trebuie să privim spre aceasta, fiindcă aceste greșeli vin întotdeauna, dar nu sunt ale noastre. Important este să urmăm Legile Lui și să facem tot ce a spus El. Faptul că ne împiedecăm și cădem nu are importanță, fiindcă un slujitor adevărat se ridică din nou chiar dacă va cădea. Câtă vreme rămâne la datorie, chiar dacă se clatină, Domnul îl așează din nou drept pe cărare. Dacă s-a abătut de pe drumul drept, Domnul nu mai are nici o obligație față de el, dar câtă vreme este încă pe drumul bun, Domnul are o obligație față de acel bărbat sau femeie. Doar câtă vreme rămân pe cale.

Biserica

este logodită cu Hristos și gata de nuntă. Încă nu a fost nici o nuntă, dar urmează Cina de nuntă a Mielului. Așadar, Biserica este logodită cu El la fel cum este logodită o femeie cu un bărbat. Ce se întâmplă în timpul logodnei? El îi aduce tot timpul lucruri, îi face tot felul de cadouri și o face să se simtă bine. La fel face și Hristos cu Biserica Sa: El ne trimite darurile

Duhului Sfânt. Cum poți fi logodit când tu negi existența acestor daruri? Ele sunt dovezi ale dragostei lui Dumnezeu pentru Biserica Sa. Astfel, Isus a zis: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede,*” (Marcu 16.17).

Țineți

minte că Biserica trebuie să creadă fiecare Cuvânt, fiecare promisiune, fiecare frântură și să-și ceară dreptul asupra lor. Dacă aș fi burlac, m-aș logodi cu o fată, și i-aș da un inel de logodnă, iar ea nu l-ar purta, aceasta ar arăta că ea nu mă crede și nu vrea să fie mireasa mea. Dacă Hristos îi trimite bisericii Sale darurile promise, iar ea le refuză și spune: „Nu-i așa,” înseamnă că biserica aceea nu vrea să fie Mireasa lui Hristos. Oamenii aceia sunt logodiți cu altcineva, nu cu Mirele Hristos. Dar Biserica adevărată ține promisiunea, păstrează totul și acceptă darurile pe care i le dă Domnul.

Primii

oameni au pierdut părtășia cu Domnul pentru că s-au îndoit de El și nu au crezut Cuvântul Lui, ci au primit minciuna diavolului. Acesta a fost primul lucru care a rupt această unire minunată, în care Adam și Eva erau într-o stare în care nu puteau muri, nu îmbătrâneau, nu se puteau îmbolnăvi și nu aveau nici o grijă.

Fiecare

dintre voi va spune: „Aș vrea să fiu și eu așa...” Vreau să vă spun că fiecare dintre voi sunteți în aceeași stare. Dumnezeu a oferit această șansă tuturor ființelor de pe glob. Care era condiția? „Păziți poruncile Mele. Credeți și trăiți Cuvântul Meu.” Dar când Eva nu a crezut, ci a scos un Cuvânt din porunca Domnului, acea uniune minunată s-a rupt. În clipa în care Biserica se îndoiește de un Cuvânt din Biblie și Îl răstălmăcește, rupe minunata părtășie care i-a fost dăruită, și este despărțită de El. Când se întâmplă aceasta, moartea își ocupă locul în ființa ei, atât fizic, cât și duhovnicesc. Când n-a crezut, a rupt relația cu Dumnezeu. Nici un bărbat și nici o femeie, nu poate crede minciuna diavolului decât atunci când nu

crede adevărul Domnului. Vedeți în ce situație suntem noi în dimineața aceasta?

Haideți

să ne gândim serios la aceasta, fiindcă atunci când se va sfârși viața aceasta trecătoare, nu vom mai avea ocazia s-o facem. Trebuie să vă gândiți bine acum. Voi nu puteți alege atunci, ci trebuie s-o faceți astăzi, pentru că astăzi este ziua când trebuie să luați o decizie. Eva a încălcat un singur Cuvânt, nu tot Decalogul (cele zece porunci). Ea s-a îndoit de Dumnezeu, pentru că șarpele i-a prezentat Cuvântul ca fiind discutabil. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu Se discută, fiindcă El spune exact ceea ce spune. Totuși, Eva s-a îndoit pentru că șarpele i-a spus: „O, sigur, Dumnezeu nu a vrut să spună așa ceva!” Ba chiar aceasta a vrut să spună! Dumnezeu spune serios fiecare Cuvânt și nu are nevoie de nici o interpretare, fiindcă totul este exact așa cum spune El.

Acum

îmi veți spune: „Cum știi că Biblia este adevărată?” Eu cred că Domnul a călăuzit scrierea Bibliei și a vegheat asupra Cuvântului Său. El știa că în zilele din urmă se vor ridica atei și necredincioși, așa că a purtat de grijă Cuvântului. Astfel, aceasta este exact ceea ce a vrut Domnul să spună, este ceea ce avem noi acum, așa că trebuie doar să credem. Dacă scoatem un singur Cuvânt, ne pierdem părtășia și suntem aruncați în moarte, despărțiți pentru totdeauna de Dumnezeu, la fel ca Adam și Eva. Deci, trebuie să credem Adevărul Domnului.

Vă

spun încă o dată: Nu vă îndoiiți de nici un Cuvânt din Biblia Domnului! Nu spuneți: „Da, eu cred, dar...” pentru că nu există așa ceva. Tu trebuie să-L crezi și să-L accepți. Dar dacă Îl pui deoparte și zici: „Biserica mea nu vede lucrurile așa...” tu nu crezi Cuvântul Domnului, și ca urmare rămâi sub aceeași osândă ca și Eva; te-ai despărțit de veșnicie când aveai șansa să fii unit cu El, fiindcă nici un Cuvânt al Domnului nu poate fi pus la îndoială.

Pe

atunci oamenii aveau numai câteva lucruri pe care trebuiau să le respecte, și dacă din numai câteva cuvinte, pe unul L-au răstălmăcit, ceea ce le-a adus moartea, uitați-vă în ce situație se află lumea de astăzi. Vedeți? Trebuie să le primim pe toate, să le acceptăm și să rămânem în ele, fiindcă sunt făgăduințele Domnului. O soție adevărată a Domnului, o logodnică adevărată, așa va face. Nădăjduiesc că aceste lucruri vor rămâne înăuntrul vostru și le veți înțelege.

Care

a fost primul lucru care a făcut-o pe Eva să se îndoiască de Cuvântul Domnului? Promisiunea lui Satan că îi va da înțelepciune. „Veți fi înțelepți.” Vedeți, oamenii tânjesc întotdeauna după ceva, iar Eva tânjea să aibă înțelepciune.

Să

ne oprim puțin aici. Oare nu aceasta este și situația lumii de astăzi? Oamenii sunt o specie superioară, au o educație aleasă și vor ceva diferit, vor mai multă înțelepciune. Aceasta a vrut și Eva, dar vreau să vă spun că nici o înțelepciune nu depășește înțelepciunea lui Dumnezeu, doar că ea apare într-o formă atât de simplă, încât oamenii trec pe lângă ea.

Am

spus de multe ori că Satan sclipește, dar Evanghelia luminează. Este o mare diferență între a sclipi și a lumina. Hollywood-ul strălucește, dar Biserica luminează prin puterea dragostei lui Dumnezeu. Nu este deloc același lucru, iar noi nu vrem să strălucim, ci să luminăm.

Din

păcate, bisericile de astăzi încearcă să se bazeze pe propria lor gândire, așa cum a făcut și Eva. Din cauza felului cum i-a fost prezentat, a părut un lucru adevărat. Fiți foarte atenți! Părea adevărat, părea ceva ce putea fi adăugat la ceea ce spusese Domnul; i s-a părut că poate avea ceva în plus, că Domnul nu-i spusese cât de departe poate merge, că nu-i stabilise o linie clară

de care nu putea trece. S-a gândit că Satan îi oferea șansa să fie în continuare în unitate cu Dumnezeu, dar în același timp să fie mai deșteaptă, mai educată, numai că Dumnezeu o făcuse exact cum trebuia să fie.

Același

lucru l-a făcut și cu biserica: i-a dat tot ce-i trebuie, așa că nu are nevoie de interpretarea care i se dă într-un seminar sau într-o școală de studiu biblic. Este exact cum scrie și este Așa vorbește Domnul. Nu se poate schimba, dar biserica se bazează pe propria ei înțelegere; oamenii au impresia că au ceva deosebit, ceea ce este înșelător.

Trebuie

să mă opresc puțin aici și să spun că toată lumea, întreaga economie a acestei țări se bazează pe impresii false. Să vă spun ce mi s-a întâmplat mie. Noi toți ne iubim soțiile, sau așa ar trebui. Acum câțiva ani, să fie vreo trei, eram în vest. Într-o dimineață, m-am trezit, m-am uitat pe geam și am văzut că vremea era foarte urâtă. Dar am observat că aveam un televizor în cameră, și pentru că era ora opt, m-am gândit să mă uit la știri.

Am

pornit televizorul și, în timp ce urmăream știrile, programul a fost întrerupt pentru a se difuza o reclamă la un fel de detergent. Spunea așa: „Doamnă, nu mai este nevoie să speli vasele. Este suficient să le înmoi în apă cu puțin detergent și să le lași așa câteva minute. Apoi le scoți și le pui direct la uscat. Asta-i tot.”

Am

notat numele produsului respectiv și mă gândeam deja cum voi deveni un erou la mine acasă, când îi voi arăta soției ce pot să fac.

Am

cumpărat o sticlă din aceea și am vărsat-o pe toată în apă.

I-am spus soției să continue cu măturatul prin casă, că mă ocup eu de vase. Am curățat deci farfuriile copiilor de firimituri și le-am băgat în apa cu detergent. După câteva minute le-am scos să le pun la uscat, dar erau la fel de murdare ca înainte. Dacă ar fi văzut soția mea aceasta, și-ar fi pierdut încrederea în mine.

De

ce permite națiunea aceasta ca oamenii să fie înșelați? Nu ar trebui să li se permită să spună lucruri care nu sunt adevărate. Legea ar trebui să interzică aceasta. O reclamă nerușinată la țigara modernă spune: „Țigările care nu provoacă tuse.” Nu ar trebui să aibă voie să spună așa ceva. Ce fac ei? Ne înșeală, pentru că în fiecare țigară este moarte. În fiecare sticlă de whisky este moarte, violuri, crime și nebunie, dar este în ordine dacă emisiunile sunt presărate de reclame care spun: „Vechea băutură a bunicului. Bucură-te de plăcerile vieții.” și așa promovează berea și alte băuturi alcoolice. Ce vor ei? Să ne înșele. Pun în fața oamenilor ceva care le distruge viața, dar totul este legal și permis.

De

aici, să ne întoarcem la temă. Prin dogme și crezuri făcute de oameni, bisericile construiesc o fațadă pentru oameni, iar aceștia se lasă înșelați. Nici o biserică și nici un crez nu poate să-ți curețe sufletul. Numai Sângele lui Isus Hristos poate face aceasta și este singurul leac dat de Dumnezeu. Restul este fals, dar cu toate acestea, oamenii se bazează pe gândirea celor învățați, și sunt conduși la moarte. Se bizuiesc pe crezuri și denominațiuni, dar mor ca niște porci înjunghiați și se afundă în adâncul fără fund al iadului. Ce rușine! Nu ne este îngăduit să ne bazăm pe propria noastră judecată. Nu putem nici măcar să încercăm s-o facem.

Poate

veți spune: „Oare nu va vorbi mai bine un consiliu de oameni decât un singur om?” Nu, dacă acea persoană vorbește Cuvântul lui Dumnezeu. Odată, în față la doi împărați au venit patru sute de proroci, și aceștia s-au bazat pe înțelepciunea lor. Unul

singur a rămas în Cuvântul lui Dumnezeu, și numai el a avut dreptate, iar acesta a fost Mica. Totul depinde de Cuvântul Domnului. Orice trece pe lângă Cuvânt este greșit și duce la moarte. Nici o înțelepciune nu poate depăși înțelepciunea lui Dumnezeu. El este Cel mai înțelept dintre înțelepți; El este Fântâna, singurul Izvor al înțelepciunii. Cuvintele oamenilor sunt prostie și minciună dacă vorbesc împotriva lui Dumnezeu, dar dacă omul vorbește din Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu mai sunt cuvintele lui, ci ale Domnului. Acolo nu mai este înțelepciunea omenească.

Satan

face tot felul de promisiuni, dar nu vă poate da nimic, pentru că el nu are chiar nimic. Satan este opozantul Cuvântului. El nu are mântuire și nici lumină. Împărăția lui sunt întunericul și moartea. „Frate Branham, mai spune o dată care este împărăția lui Satan?” Tot ce se împotrivesc Cuvântului lui Dumnezeu.

Știu

că aceste cuvinte sunt tăioase, dar a venit vremea curățirii. Ca să dea rod, o creangă, un copac, trebuie să fie curățat. Acum este momentul.

Orice

este în contradicție cu principiile lui Dumnezeu, cu Cuvântul Său, nu este din Dumnezeu. Ce este păcatul? Neprihănirea pervertită. Ce este moartea? Viața pervertită. Ce este împărăția lui Satan? Orice vine să înlocuiască Cuvântul Domnului, orice învățătură străină Lui. Un Cuvânt, un singur Cuvânt. Poți crede totul, ca Eva care a crezut totul până la un Cuvințel. Dar acel singur Cuvințel a fost suficient ca ea să fie necredincioasă. Un singur Cuvințel este suficient ca să-l faci pe fiecare dintre voi un necredincios.

Să

privim mai îndeaproape. Singura cale ca să rămâneți în viață este să respectați Cuvântul Domnului. Dumnezeu a spus: „Să faci așa și să nu faci așa. Aceasta poți să faci, dar aceasta să

n-o faci!" Eva a respectat tot, în afara unei frânturi din întreaga poruncă, și de acolo a pornit totul. Ceea ce a făcut ea a cauzat toate nenorocirile lumii: foametea, durerea, tristețea și suferința. Totul a pornit de la fapta ei. Cât este de îngrozitor să nu crezi Cuvântul Domnului! Toate suferințele, durerea și moartea care au fost și care vor fi, au început atunci. Fiecare copil născut în curvie sau adulter, fiecare păcat comis vreodată au fost cauzate de ea, pentru că, deși a ascultat aproape totul, a nesocotit un singur Cuvânt. Ea a stat să se gândească, nu a știut ce să facă... adică știa, dar era ispitită să facă altceva, pentru că i se promitea ceva mai bun, și că va fi o persoană mai educată, mai înțeleaptă, că va ști mai multe. „Preoții noștri au altă educație. Pastorii noștri sunt de rang superior.”

Nimeni

nu are rang mai înalt decât cei care păzesc Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt cei mai buni; sunt singurii spre care privește Domnul. Poate Domnul ne va permite să aprofundăm și lucrul acesta.

Împărăția

celui rău nu poate promite decât moarte. Este tot ce are. El poate promite minciuni, pentru că este tatăl minciunii, dar viață nu vă poate da. Nu vă poate da raiul pentru că nu îl are.

Gândiți-vă!

Un singur Cuvânt pe care Îl nesocotești din cauza unei promisiuni a diavolului sau a uneltirilor lui, un singur Cuvânt te poate trimite în chinuri. Așa a fost la început, iar dacă Domnul, cu toată îndurarea Lui, trimite întregul iad pe pământ și lasă copilașii să sufere de foame, oamenii să flămânzească și să fie loviți de boli, și moartea să fie pe pământ din cauza unui Cuvânt încălcat la început, oare nu putea să ignore acel lucru și să nu permită toate aceste suferințe? Nu se putea să nu facă aceasta? Dar dacă El n-a trecut cu vederea încălcarea unui singur Cuvânt, deși știa care vor fi urmările, cu cât mai mult nu va trece cu vederea încălcările unui singur individ necredincios, ci îl va pedepsi.

Așadar,
când Adam și Eva au ascultat minciuna diavolului, Chipul sfânt al Domnului i-a părăsit și tovărășia lor sfântă cu Domnul a fost ruptă, unitatea lor cu Domnul a fost distrusă. În clipa în care tu ascuți minciuna diavolului, prietenia ta cu Domnul se rupe și nu mai ești în prezența Lui, pentru că nu ai respectat Cuvântul Domnului așa cum este El.

Vreau
să vă întreb ceva. Știm cu toții că există un Dumnezeu, iar dacă Dumnezeu ține atât de mult la Cuvântul Său și este atât de drastic încât va judeca lumea prin El, înseamnă că trebuie să păstreze undeva acest Cuvânt; și Cuvântul Lui este în Biblie. Nu uitați că Dumnezeu va judeca lumea după Biblie, de aceea scrie în Apocalipsa 22.18-19: *„Dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.*

Și,
dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.”

Nu
este suficient să spui: „Eu cred în Dumnezeu și merg la biserică.” Toți diavolii din iad cred în El; toți sunt religioși. Dar este suficient să scoți un singur Cuvânt, și nu mai ai părtașie cu El. Puterea unui lanț este dată de veriga cea mai slabă. Dacă slăbiciunea ta este necredința în Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să faci o întăritură acolo, pentru ca acea verigă să fie la fel de puternică precum celelalte. Dacă tu crezi că Isus Hristos mântuiește, întărește-ți și credința că El vindecă. Dacă crezi că El a fost, crede și că El este. Aleluia! Dacă crezi că El a trăit, dar te îndoiești de faptul că este viu, atunci acolo se va rupe legătura, și ești pierdut. Înțelegeți ce vreau să spun? Este greu și este dureros, dar acesta este adevărul. Voi trebuie să credeți fiecare Cuvânt, tot ce a spus El.

Acum

veți spune: „Bine, frate Branham, dar cum rămâne cu toate aceste denominațiuni?” Ascultați! Dacă respectă Cuvântul, este bine, dar dacă neagă acest Cuvânt, sunt o lucrare a diavolului.

„Dar

biserica cutare și cutare?” Nu știu despre biserica respectivă, ci știu doar despre Cuvânt. Dar cum să crezi o biserică, dacă există nouă sute și ceva de denominațiuni, și fiecare dintre ele pretinde că ea și numai ea are adevărul?

Ce

vom face? Tu trebuie să-ți bazezi credința pe ceva. Voi ziceți: „Credința mea este cea metodistă, sau baptistă, luterană, pentecostală, catolică,” sau oricare alta. Te încrezi într-o organizație, iar dacă acea organizație încalcă Cuvântul, vei face exact ce a făcut Eva, vei desființa Cuvântul Domnului.

„Dar

oamenii care merg acolo sunt mai cizelați. Clădirea este mai mare și oamenii mai deștepți.” Lucrurile acestea nu au nici o importanță. Satan a fost mult mai deștept decât Eva. Ea nici măcar nu fusese sortită să fie deșteaptă, ci trebuia să fie doar ascultătoare. Nici nouă nu ni se cere să fim deștepți. Isus a spus că fiii veacului acestuia, adică fiii întunericului, sunt mai înțelepți decât fiii luminii. Noi suntem asemănați cu oile, iar oile nu se conduc singure, ci au nevoie de un păstor. Dumnezeu nu ne vrea deștepți, ci vrea să ne bazăm pe înțelepciunea Lui. Amin. Nu te baza pe înțelepciunea ta! Proverbe 3.5 spune:

„Încrede-te

în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta.” Oricât

pare de nepotrivit, oricât de strălucitoare ar fi luminile de acolo, nu le da atenție! Bizuiește-te pe înțelepciunea Lui, deoarece El a spus că acesta este Adevărul.

Unitatea

părtășiei dintre Dumnezeu și copiii Lui s-a rupt atunci când Eva

a pus la îndoială o iotă, un cuvîntel. Toți cei care înțelegeți lucrul acesta, spuneți: „Amin!” Unii zic: „Eu nu cred toată Biblia, ci doar o jumătate din ea!” Tu trebuie să crezi tot, absolut tot.

Tot

atunci s-a rupt și unitatea dintre soț și soție. Eu cred că o căsnicie nu poate fi așa cum trebuie dacă nu există o uniune între soț, soție și Dumnezeu. Așa este. Vor aduce copii pe lume, îi vor naște nelegitim, le vor da țigări și whisky, vor juca jocuri de cărți și vor bea alcool în fața lor. Chiar dacă sunt loiali în căsnicia lor, aceasta este doar o chestiune carnală, firească. Dar acolo este un duh, și oricât de sinceri ar fi părinții cu copiii lor, duhul păcătos va face ca lucrurile să nu iasă bine.

Veți

spune: „Dar cunoaștem oameni care nu și-au învățat copiii așa ceva, deși nu erau creștini.” Simplul fapt că nu și-au condus copiii la Hristos este cel mai rău lucru pe care îl puteau face, pe lângă celelalte, fiindcă nu există o legătură corectă fără părtășia cu Hristos.

Așadar,

imediat ce părtășia dintre om și Dumnezeu s-a rupt, s-a rupt și legătura dintre bărbat și femeie. Ascultați-mă! De fiecare dată când o biserică se rupe de Dumnezeu și devine o organizație, se destramă și părtășia dintre credincioși. Noi trebuie să credem cu toții ca unul singur, să avem aceeași inimă și același gând. Așa au devenit ucenicii în ziua Cincizecimii. Dar când adunarea devine o organizație, încep să apară tot felul de partide, pentru că unii dintre copii vor rămâne la Cuvântul Domnului și-L vor crede, pe când ceilalți o vor apuca în direcția cealaltă. Așa se pierde unitatea.

Felul

de gândire al Evei s-a schimbat, iar relația cu soțul ei nu mai era așa cum trebuia să fie, și au început să dea vina unul pe

celălalt. De fapt, felul ei de gândire fusese schimbat. De ce? Pentru că în ea era viața diavolului. De îndată ce s-a îndoit de Cuvântul Domnului, ea a acceptat viața Satanei, pentru că a primit învățătura lui. Cuvintele acestea pot fi dovedite, dar mă voi rezuma la atât pentru că predica este înregistrată. Voi știți că mă refer la biserică. Ea nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu, iar aceasta a despărțit-o de El, pentru că în ea locuia viața diavolului. Ea a crezut minciuna pe care i-a spus-o acesta: „*Pomul este bun*” și a mâncat din el.

Trebuie

să vă spun aceasta, nu pot să mă abțin. Acum câteva zile predicam într-o biserică din Arizona. Voi știți că niciodată nu am spus ceva neadevărat, fiind sub ungere. O mulțime de pastori m-au contrazis cu privire la sămânța satanei, sămânța șarpelui, și mi-au spus: „Femeia a mâncat un măr.” Păi, așa a crezut și Cain, de aceea a adus jertfă din roadele câmpului. Dar n-a fost vorba de un măr. Cum a putut ea să-și dea seama că este goală? Pentru că avusese o relație sexuală. Noi am mai vorbit despre aceasta. Ea a rămas însărcinată de la șarpe, care pe atunci nu era o reptilă, ci era cel mai viclan dintre fiarele câmpului și era foarte asemănător omului. Oamenii au studiat maimuțele, cimpanzeii și celelalte specii, dar nu au putut găsi veriga de legătură dintre om și animal. Aceasta este, dar Dumnezeu l-a blestemat astfel încât nu se mai poate întoarce în starea în care a fost, din cauza răului pe care l-a făcut. El a fost singura sămânță care se putea amesteca cu a omului.

Acum

câtva timp am predicat în fața unei audiențe în care erau și catolici, și le-am zis: „Voi, catolicii, o numiți pe Maria, „maica Domnului”, dar cum poate, Dumnezeu să aibă o mamă, când El este veșnic?” Nu se poate. Maria nu a fost decât „incubatorul” care l-a purtat.

Există

părerea pe care am împărtășit-o și eu cu ani în urmă, cum că

Dumnezeu au umbrat-o pe fecioară și a dat viață ovulului ei, acesta fiind din fecioară, dar pentru ca acel ovul să vină, era nevoie de o senzație. În felul acesta, ei îl amestecă pe Dumnezeu într-un act sexual, dar Dumnezeu, care a creat acea celulă de sânge, a creat și ovulul, pentru că era nevoie de parte bărbătească și de parte femeiască.

Dacă

ovulul a fost al femeii, cum a putut spune David: *„Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea.”* (Psalmul 6.10)? Dacă ovulul ar fi fost al femeii, înseamnă că la înviere a participat ceva omenesc, când, de fapt a fost numai lucrarea lui Dumnezeu. De ce a înviat Dumnezeu acel trup de carne? De ce nu a lăsat ca trupul Lui să vadă putrezirea? Pentru că El era sfânt. Și cum ar fi putut El să fie sfânt dacă s-ar fi născut dintr-un ovul coborât în pântecul Mariei? Era nevoie de o senzație care să facă ovulul să coboare.

Poate

veți zice: „Poate s-a nimerit ca ovulul să fie acolo!” Dacă-i așa, El nu a putut fi Dumnezeu pe deplin. N-ar fi fost Dumnezeu în aceeași măsură în care a fost om, și înseamnă că femeia a avut o contribuție. Dacă ar fi așa, sămânța care venea de la Maria, de la femeie la femeie, din generație în generație, avea în ea firea omenească, dorințele ei. Dar nu putea fi așa.

Este

ca și cum iei un ou de vultur și îl pui sub o găină. Găina va cloți oul ca un incubator, dar puiul care va ieși din acel ou nu va avea în el absolut nimic din natura găinii. La fel de bine îl putea cloți un câțel, fiindcă nu era nevoie decât de căldura unui corp care să clocească oul. La fel a fost și cu Isus. Maria a fost doar un incubator, iar Dumnezeu s-a folosit de ea așa cum s-ar fi putut folosi de orice altă femeie. Ea era fecioară, deci nu mai avusese copii, iar Dumnezeu Creatorul a venit și a creat atât ovulul, cât și celula. El le-a creat pe amândouă, de aceea a fost o concepție curată.

Frații

m-au așteptat atunci afară și mi-au spus: „Frate Branham vrem să știi că ai spus ceva greșit și te-am prins!” Bine, aceasta și doresc: dacă greșesc ceva, vreau să fiu prins. „Ai greșit spunând aceste lucruri despre sămânța șarpelui, și acum și despre ovulul despre care zici că a fost creat de Dumnezeu. Iată că aici, în Geneza 3, Dumnezeu i-a spus Evei: *„Vrăjmășie voi pune între sămânța ta și sămânța șarpelui.”*”

Așa

este. Eu n-am predicat niciodată sub ungeră ceva ce a trebuit să retrag apoi, pentru că nu mă bazez pe propria mea înțelepciune. Dacă felul cum înțeleg eu lucrurile nu se potrivește cu Cuvântul, înseamnă că greșesc, fiindcă în toate trebuie să fie numai Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu este așa, nu-ți pleca urechea la acel lucru pentru că ceva este greșit. Dar acum este momentul să-l despicăm. Apoi am zis în inima mea: „Ajută-mă, Tată ceresc, fiindcă nu știu ce să fac. Omul îmi arată Scriptura, iar acolo scrie: *„Vrăjmășie voi pune între sămânța ta și sămânța șarpelui.”*”

Iată,

Duhul Sfânt a lucrat. Eu cred că același care a umbrit-o pe Maria, a pus și Cuvântul în gura lor. Eu mă sprijin zi de zi pe Cuvântul Lui, fiindcă El nu poate spune ceva care să contrazică propriul Său Cuvânt. Așadar, dacă spui că ești inspirat, dar predici împotriva adevărului Cuvântului lui Dumnezeu, nu ești inspirat de Duhul Sfânt. Când vine Duhul Sfânt peste tine, El nu va spune altceva, pentru că El este Cuvântul.

Acum

ascultați ce s-a întâmplat. Le-am zis: „Femeia are un ovul, dar ea nu a dat o sămânță. Acolo nu scrie: „Oul tău și sămânța șarpelui,” ci scrie: „sămânța ta și sămânța lui.” Dar femeia nu are o sămânță. Este nevoie de unire ca să primească sămânța, nu-i așa, doctore? Nu se poate altfel. Degeaba ai un pământ fertil, fiindcă dacă nu semeni nimic în el, nu va răsări nimic. Nici dacă ai o sămânță, dar nu o pui în pământ, nu va

răsări. Totul stă în unire. Același lucru vreau să vă spun și despre Hristos și biserică. Este o unire. Vedeți, dacă femeia ar avea ea însăși o sămânță, n-ar mai avea nevoie de bărbat, fiindcă ar putea să facă singură copii. Dar nu poate rămâne însărcinată decât după unirea cu un bărbat, deoarece este nevoie de amândoi pentru a forma embrionul. Nu-i așa? Plantați o sămânță moartă și vedeți ce iese. Știți că este zicala aceea: „Când o face plopul pere...” Acest lucru nu este posibil, pentru că nu se pot amesteca soiurile.

Fiți

atenți! Deci femeia nu avea o sămânță, dar El a zis: „*Vrăjmășie voi pune între sămânța femeii și sămânța șarpelui.*” Prin aceasta arăta că El îi va da femeii o sămânță, dar nu printr-un act sexual. El urma să creeze o sămânță înăuntrul ei. „Și atunci,” mă veți întreba, „vorbea despre sămânța Lui?” Da. Acea era sămânța Mariei numai pentru că El o pusese acolo. Vedeți? Acesta este ochiul meu, dar El mi l-a dat. Am o mână, dar ea mi-a fost dată tot de El. Și vocea este a mea, dar tot El mi-a dat-o. Înțelegeți? Astfel, sămânța aceea care era în Maria, nu avea nimic de la ea, ci fusese creată de Dumnezeu însuși.

Așadar,

sămânța care era în Eva, o primise în urma unui act nelegiuit, care a avut ca și consecință moartea. Ea era însărcinată deja cu șarpele, purta sămânța lui, și a zis: „*Șarpele m-a amăgit.*” Apoi

a venit pe lume Cain și după cum știm, ea a spus că a primit un copil cu ajutorul Domnului. Desigur, așa este, pentru că fiecare copil care se naște, chiar și cel nelegitim, vine prin voia Domnului, pentru că El este singurul care poate da viața. Deci, ea a devenit mamă, dar cumva trebuia curățată urma seminței șarpelui. „Sămânța care este acum în tine, ai primit-o printr-un act nelegiuit, prin încălcarea Cuvântului Meu, dar Eu îți voi da o Sămânță curată, iar acea sămânță va zdrobi capul șarpelui, iar acesta îi va zdrobi călcâiul.” Amin.

Lăsați-L pe Domnul să-Și facă lucrarea, fiindcă El va împlini

ce a spus. Acesta este motivul pentru care trebuie să fii în unitate cu Dumnezeu. De aceea, după ce Isus zisesese: „*Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,*”

Petru a spus în ziua Cincizecimii: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos.*” De

ce aceasta? Pentru că „Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” este „Domnul Isus Hristos.” Înțelegeți? Este nevoie de unire. Pavel nu-l întâlnise încă pe Petru, dar același Duh Sfânt l-a făcut să spună același lucru.

„*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?*”

„*Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.*”

„*Dar cu ce botez ați fost botezați?*”

Și ei au răspuns: „*Cu botezul lui Ioan.*”

„*Trebuie să fiți botezați din nou, în Numele Domnului Isus Hristos.*”

(Fapte

19.2-5). Și atunci au primit Duhul Sfânt. Cum s-a putut aceasta? Prin unitate, pentru că au spus ceea ce spusese și Dumnezeu. Aceasta este mărturia: repetarea acelorași lucruri. El este Marele Preot al mărturisirii noastre, și El împlinește ce a spus. Noi mărturisim Adevărul, și El lucrează. Iată zămislirea.

Să vedem acum ce ruptură s-a produs în unitatea dintre Eva și soțul ei. Când Dumnezeu l-a întrebat pe Adam: „*Ce ai făcut?*”, acesta,

în loc să ia apărarea soției sale, a aruncat imediat vina pe ea: „*Femeia pe care mi-ai dat-o să fie lângă mine mi-a dat din pom și am*

mâncat.”

(Geneza 3.13). Unitatea s-a rupt. Dar ea ce a făcut? În loc să spună adevărul din dragoste pentru soțul ei, în loc să zică: „Adam este nevinovat. A mâncat, într-adevăr, dar a fost vina mea, pentru că eu i-am dat,” ea a dat vina pe șarpe.

La

fel este și astăzi. Unitatea dintre femeie și bărbat este ruptă; părtășia lor este destrămată, și aceasta din cauză că mai întâi s-a rupt unitatea dintre ei și Dumnezeu. Totul s-a stricat. De ce? Pentru că ea s-a îndoit de un Cuvânt. Da, fraților. Ea ar fi trebuit să spună adevărul. De atunci, ea și soțul ei n-au mai fost una, iar unitatea dintre ei și Dumnezeu s-a stricat. La fel se întâmplă cu orice biserică ce pune deoparte o frântură din Cuvântul Lui. Este minunat, nu-i așa?

Cain,

întâiul ei născut, a fost un ucigaș, un mincinos, un înșelător invidios pe fratele său. Fratele lui a urmat poruncile Domnului, fiindcă Dumnezeu a făcut ispășire pentru ei jertfind acele animale. Iată cât de ignorant era diavolul care voia să înlocuiască un lucru cu altul. Biblia spune că Dumnezeu le-a făcut oamenilor șorțuri din piei de animale, iar pentru acele piei a fost nevoie să moară niște animale. Adam a încercat să-și facă șorțuri din frunze de smochin, dar n-a mers pentru că nu era suficientă o viață vegetală. Trebuia să moară o ființă vie, așa că El a ucis o formă de viață inferioară, gândindu-Se de pe atunci că „într-o zi, Îmi voi da propria Viață pentru voi, fiindcă este singura care poate reface această unitate.” Ajungem imediat să vorbim și despre voia Domnului.

Deci,

El le-a zis: „Iată viața mielului. Înveliți-vă cu ea și ascundeți-vă goliciunea!” Nu le-a zis: „Să nu mai mâncați mere,” ci a trebuit să omoare ceva, pentru ca ei să aibă cu ce să se acopere.

Dar

fiul lui Satan nu a ieșit așa cum trebuia. Oricum ați lua-o, Cain a fost fiul lui Satan, pentru că el nu putea fi rodul lui Adam, creația desăvârșită a lui Dumnezeu. Și acest fiu al diavolului, a vrut să facă și el ispășire, și a adus pe altar același lucru la care se gândesc oamenii și în ziua de astăzi: mere și alte fructe din roadele câmpului. Dar neprihănitul Abel ce a făcut? El a știut că nu era vorba despre mere, ci despre sângele părinților lui, așa că a adus ca ardere de tot un miel, așa cum făcuse și Dumnezeu. Aleluia! El a respectat Cuvântul Domnului, iar Cain a fost invidios pe el.

La fel este și astăzi. Trebuie să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu, exact așa cum este El. Mulți oameni cred că acolo a fost o jertfă de sânge, dar când vine vorba de Cuvânt, ei zic: „A, eu nu cred așa ceva. Nu, nu! Aceasta se referă la un alt timp, nu este pentru zilele noastre.” Același diavol, același truc vechi.

Ascultați-mă până la capăt și veți vedea că și astăzi procedează la fel.

Cain, nu din înțelepciunea lui săracă, ci din firea lui vicleană, a adus pe altar fructe. Dar Abel a păzit Cuvântul Domnului și a adus un miel, iar Dumnezeu a zis: „Abel, tu ai păzit Cuvântul Meu. Cain, M-ai văzut tu pe Mine lucrând cu frunze de smochin, cum a făcut tatăl tău? Ai adus aici struguri, smochine, mere și altele, așa cum a făcut tatăl tău când a luat frunze ca să-și facă haine din ele. Dar nu de aceasta este nevoie, ci de viața din sânge.” Dumnezeu a coborât, a privit spre Abel și a zis: „Aceasta este!”, pentru că Abel adusesese jertfa corectă. Dar Cain a fost invidios și l-a omorât. Atunci Dumnezeu a ridicat încă un fiu. Aceasta seamănă cu moartea, îngroparea și învierea lui Hristos. Deci, ce le-a zis Dumnezeu lui Adam și Evei? *„Creșteți, înmulțiți-vă și stăpâniți pământul!”* (Geneza 1.28). El a răspândit omenirea pe toată fața pământului, pentru a se putea ocupa de fiecare om în parte, până când îi va aduce din nou împreună.

Dumnezeu

se ocupă de fiecare persoană, în mod individual, dar oamenilor nu le place aceasta. Nu treceți pe lângă această descoperire!
Doamne, lucrează Tu, ca să vadă și ei lucrurile din perspectiva mea.

Deci,

după cum spuneam, Dumnezeu nu lucrează cu grupuri de oameni, cu organizații, ci lucrează cu fiecare om în parte, cu fiecare persoană. Fiecare în parte este botezat cu Duhul Sfânt, și atunci devine parte din trupul Bisericii, dar Dumnezeu tot individual se ocupă de el. Acesta a fost scopul Lui: să-i împrăștie pe fața pământului, ca să poată lucra cu fiecare personal. Dar ce s-a întâmplat în loc de aceasta? Dumnezeu a trebuit să-i separe pe Cain și pe Set. Astfel, l-a izgonit pe Cain, ca să se poată ocupa de Biserica Sa. Așadar, Dumnezeu l-a separat pe Cain cel rău, fiul Evei, de Set cel drept, fiul lui Adam. Fiul care se născuse din fapta nelegiuită a femeii a fost îndepărtat, împreună cu urmașii lui, de copiii sfinți și neprihăniți ai lui Dumnezeu.

Ei

sunt despărțiți și astăzi și nu pot avea unitate împreună.
Poate fi unită ziua cu noaptea? Poate avea părtășie un credincios cu un necredincios? Poate să fie în unitate un om care crede Cuvântul lui Dumnezeu, cu unul care crede numai o parte? Dumnezeu îi vrea separați.

Cain

era fiul Evei. De fapt, ea însăși a spus: „*Am căpătat un fiu...*” (Geneza 4.1). Dar Set era fiul lui Adam, iar Dumnezeu i-a despărțit ca să nu se întineze unul de la celălalt. Copiii nelegiuiți ai lui Cain i-ar fi stricat pe copiii buni ai lui Set. Așa este. Acum fiți atenți! Același diavol care a sădit în inima Evei îndoiala cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, care i-a despărțit pe unul de altul și i-a făcut să trăiască altfel, i-a adus din nou împreună. Înțelegeți? Spuneți „Amin,” dacă ați înțeles. (Adunarea spune „Amin”). I-a adus împreună într-o unitate

falsă, contrară planului lui Dumnezeu. Ce s-a întâmplat când a făcut aceasta? Biblia spune: „*Fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase...*” (Geneza

6.2). Fiii lui Dumnezeu, copiii lui Set, le-au văzut pe fetele oamenilor, fiicele lui Cain, și le-au plăcut. Și ce au făcut? S-au îndrăgostit de ele și s-au unit cu ele, din pricina frumuseții lor, fiindcă erau frumoase la chip.

Astăzi

este la fel, tot aici suntem și noi, fraților. Domnul i-a separat pe copilașii pentecostali ca să fie o inter-denomenațiune. Ei n-ar fi trebuit să se organizeze, ci să fie poporul Lui, dar când au văzut teologia și bisericile grandioase, și-au făcut și ei seminarii și astfel de lucruri. Și ce a ieșit? Ați unit din nou poporul lui Dumnezeu cu organizațiile, care au ca mamă catolicismul. Biserici mari și arătoase, cu oameni bine îmbrăcați, unde vine primarul orașului împreună cu alți oameni importanți, cei mai aranjați, cei mai cizelați, cei mai înalți prelați; cum vă place să mergeți acolo unde oamenii se îmbracă cu haine moderne, iar păstorul stă frumos la locul lui. Știți ce sunt acestea? Exact lucrurile pe care le condamnă Dumnezeu. Ați luat biserica pentecostală (O, Doamne, lasă ca aceste cuvinte să se înregistreze pe casetă!) și ați făcut din ea o organizație. Dar Dumnezeu nu a vrut niciodată așa ceva. El a vrut-o separată, nu unită cu lumea.

Același

diavol bătrân care a făcut-o pe Eva să încalce Cuvântul lui Dumnezeu prin acea faptă rea, a venit și a întors privirile fiilor lui Set spre femeile frumoase ale lui Cain, și s-au unit din nou. Aceștia nu erau necredincioși, nu erau ateii. Nu, nu! Erau credincioși și ziceau: „Poate că Domnul va face ceva acum.” Ei credeau că fac ceea ce trebuie. Și ce a trebuit să facă Domnul? Să ștergă de pe fața pământului întreaga omenire ieșită din acea unire falsă. Astfel, a trimis un potop care i-a distrus pe toți și astfel au fost judecați pentru unirea lor nelegiuită.

Deci,
a avut sau nu, șarpele o sămânță? Ce rușine!

O
unire nelegiuită a adus judecata lui Adam și a Evei în grădina Eden. O unire nelegiuită a adus potopul judecării lui Dumnezeu pe pământ, pentru că fiicele lui Cain au flirtat cu fiii lui Dumnezeu, i-au sedus și s-au împreunat din nou, zicând: „Nu se va întâmpla nimic!” Dar Domnul a nimicit totul, în afară de Noe și familia lui. Dar după aceea, după moartea lui Noe, oamenii s-au înmulțit din nou și au început să privească unii spre alții și să se adune din nou laolaltă, fiindcă ziceau: „Noi nu suntem păgâni, ci credem toți în Dumnezeu.” Astfel, și-au ales un conducător, un fel de arhiepiscop, pe nume Nimrod, și au început să construiască un turn. Ei nu erau necredincioși, ci credeau că există rai, credeau că există iad, și credeau în judecată, dar fiii lui Dumnezeu au intrat din nou într-o unire nepotrivită cu fiicele oamenilor și s-au apucat să construiască împreună o mare catedrală, o mare organizație, toate popoarele din jur fiind silite să plătească biruri. Este vorba de Turnul Babel.

Au
zis: „Uite ce-o să facem, pentru că suntem oameni deștepți.” De unde luau acea inteligență? De la diavol. Așa este, de la diavol, la fel ca și Eva. Și au zis: „Ne vom face o organizație, iar Domnul se va bucura. Vom avea trepte până la cer, așa că vom urca și vom cânta alături de îngerii, apoi vom coborî din nou aici, și ne vom trăi viața.” Acel diavol lucrează și astăzi. Ei au încălcat poruncile Domnului și nu le-au păzit; au construit un turn Babel, iar atunci Dumnezeu le-a amestecat limbile și i-a risipit.

După
ce i-a despărțit din nou, Domnul l-a ales pe neprihănitul Avraam, și l-a scos dintre ei, zicând: „*Leși dintre ei și lasă totul în urmă, fiindcă Eu te-am ales ca să scot din tine un popor.*” Și
într-adevăr, Domnul nu l-a binecuvântat până când n-a lăsat

absolut totul în urmă, Lot fiind ultimul lucru. Deci, Domnul i-a zis: *„Separă-te de necredincioși, și urmașii tăi vor fi poporul Meu. Voi avea un popor care Îmi va păzi poruncile, și astfel, le voi da o șansă.”*

Astfel,

bătrânul Avraam a plecat într-o țară străină. Orice fiu al lui Avraam face la fel: se îndreaptă spre o Țară străină. Cum se poate aceasta? Crezând o promisiune care, omenește vorbind, pare imposibilă. Ce credeți că ar fi zis doctorii moderni, urmașii lui Cain? „Cum? Un bătrânel de o sută de ani va avea un copil cu soția sa, care are nouăzeci de ani? Ce ridicol!” Dar Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și a ignorat tot ce nu se potrivea cu Cuvântul.

Ignorați

toate aceste botezuri false, senzații false, și toate lucrurile false care se petrec astăzi! Mergeți mai departe și stați numai pe Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă acestea sunt doar niște piedici care vor să vă oprească să nu ajungeți la Adevăr. Dar voi să mergeți mai departe, pentru că Dumnezeu Își ține Cuvântul. Pe mine nu mă interesează cu ce lucruri aruncă diavolul, Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și El Îl împlinește.

Dacă

citiți în Romani capitolul 4, veți vedea că Avraam a pus într-adevăr deoparte toate lucrurile care erau împotriva nădejzii lui; le-a anulat ca și cum nici n-ar fi fost. Credința lui în Dumnezeu era atât de puternică încât, oricât de slăbit i-ar fi fost trupul și oricât părea de imposibil, a crezut în continuare. El n-a zis: „Dacă nu se întâmplă acum, nu știu dacă să mai cred sau nu,” ci a așteptat cu credință douăzeci și cinci de ani, până când a văzut făgăduința împlinită. Întotdeauna se împlinește.

Din

Avraam a ieșit Isaac; din Isaac a ieșit Iacov și din Iacov au ieșit cei doisprezece patriarhi. Ei au plecat în Egipt și acolo s-a format poporul. Dar ce a făcut Domnul după ce poporul Lui a crescut? l-a separat din nou, pentru că credința nu poate sta

împreună cu necredința. I-a despărțit iarăși, i-a pus deoparte pentru Sine. Știți ce a făcut Domnul ca să fie sigur că vor fi conduși așa cum trebuie? Ascultați cu atenție pentru că nu mai avem la dispoziție decât vreo cincisprezece minute. Ce a făcut? I-a condus El însuși. Când poporul a crescut, au fost puse peste el căpetenii mici și mari, care îi băteau și îi supuneau la tot felul de corvezi. Dar Dumnezeu a privit spre ei și și-a amintit de promisiunea făcută lui Avraam, așa că într-o zi i-a scos din mijlocul celorlalți, le-a dat o Lege și un proroc, și Stâlpul de Foc care i-a condus. Ce a făcut El? (O, Doamne!). Și-a pus Biserica în rânduială: le-a dat Stâlpul de Foc, Duhul care îi conducea, și prorocul care le vorbea Cuvântul adevărului. În felul acesta, au fost pregătiți pentru călătorie. Nu este acesta un lucru minunat?

Au

plecat spre pustie după ce au făcut semne și minuni, chemând urgiile peste Faraon și despiciând Marea Roșie. Stâlpul de Foc mergea înaintea lor (Amin), și îi conducea zi și noapte. Aleluia! Acolo era un proroc statornic pe Cuvânt, care menținea ordinea. Amin. Atunci El a fost pregătit să-și ia copiii, și au fost numiți pentru prima dată „adunare,” fiind un model pentru ce se va întâmpla în vremea sfârșitului. El i-a chemat și le-a dat o Lege, le-a dat Cuvântul Său. Le-a dat un proroc, un semn, și i-a trimis în pustie, separați de restul lumii. Dar ce au făcut? Au văzut femeile frumoase ale Moabului, o adunare căldicică, cu zei și zeițe, și tot felul de lucruri, și s-au dus și și-au luat soții dintre ele.

Am

acasă o prorocie pe care trebuie s-o aduc și să v-o citesc. Voi vă întrebați mereu de ce sunt atât de aspru cu femeile. Acum treizeci de ani, am primit „Așa vorbește Domnul.” El mi-a spus, la începutul slujbei mele, că în zilele un urmă femeile vor fi atât de imorale, încât vor ajunge cele mai indecente ființe de pe pământ. Cu ea a început totul, și Satan se folosește tot de ea și în timpul sfârșitului. Uitați-vă ce se întâmplă, de la un

an la altul. „Ea va continua să se dezgolească, și numai un mic grup ales va fi hotărât să scape.”

Când

am avut vedenia aceea, m-am îngrijorat, gândindu-mă la situația femeilor. Am deschis Biblia la Isaia, capitolul 5, unde scrie: *„În vremea aceea, odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel.”* (Isaia 4.2).

Un

bărbat din Ohio – poate este chiar acum în sală -, mi-a trimis acum câteva zile o întrebare. Spunea că ar vrea să fie de acord cu mine, dar a găsit în predicile mele ceva contrar Cuvântului. Billy mi-a adus scrisoarea care suna cam așa: „Frate Branham, ceva de pe casetele tale este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. De exemplu, în 1Corinteni 11, scrie că femeile trebuie să-și acopere capul în adunare, pe când bărbații trebuie să aibă capul descoperit. Suntem de acord cu lucrul acesta, de aceea femeile noastre poartă pălării pe cap, pe când bărbații își scot pălăria la intrarea în biserică. Aceasta este poziția noastră cu privire la acoperirea capului. Apoi, oamenii spun că tot ce vorbești tu este la de Îngerul Domnului și că El îți spune toate lucrurile. O asemenea afirmație este greu de contracarat, dar nu crezi că greșești susținând așa ceva, frate Branham?”

„Nu

greșesc, frate drag,” i-am răspuns eu. În 1Corinteni 11 scrie că femeia trebuie să aibă capul învelit, și scrie și de ce, iar în versetul 15 scrie că *„părul i-a fost dat ca învelitoare a capului.”* Părul ei lung, nu pălăria. Spiritul catolic a dominat prea multă vreme biserica, dar învelitoarea femeii este părul lung.”

Tot

pe această temă, cineva a venit și m-a întrebat de ce trebuie să poarte femeia părul lung din pricina îngerilor. „Ce au a face

Îngerii cu aceasta?”

Eu

i-am răspuns: „Ce este un înger? Un mesager.” Pavel spune că dacă sosește un mesager adevărat, un înger al Domnului, femeia trebuie să aibă capul învelit. Deci știți că îngerul este un mesager. Pavel a condamnat tăierea părului la femei, și orice mesager adevărat, trimis de Domnul, va face la fel. De aceea scrie că „*femeia trebuie să-și acopere capul din pricina îngerilor.*” (1Corinteni 11.10). Un mesager adevărat, un înger, este legat de Domnul, și Cuvântul nu poate greși. Pavel a spus că și dacă ar veni un înger din cer și ar propovădui altceva, să fie anatema. Așa este, și acum ne este clar că femeia trebuie să poarte părul lung, pentru că aceasta este învelitoarea ei.

Dar

îmi închipui cât de frumoase trebuie să fi fost acele femei moabite. Probabil erau un fel de Izabele dichisite, ca Izabelele de astăzi. Dar nu toate femeile sunt așa. Eu cred că o femeie naturală este o bijuterie. Lăudați-L pe Domnul pentru o femeie adevărată. Ele sunt slujitoarele Domnului. O femeie adevărată este asemenea unui bărbat adevărat: amândoi vor urma Cuvântul Domnului indiferent ce spune diavolul sau orice altceva s-ar întâmpla. Unii zic: „Pastorul nostru a spus că este în ordine dacă facem aceasta.” Pe mine nu mă interesează ce a spus pastorul vostru. Dacă ceea ce a spus el este contrar Cuvântului, cuvintele lui sunt mincinoase, iar voi trebuie să ascultați de Cuvânt. Din orice denominațiune ar fi, și orice ar susține el, să privească în Cuvântul Domnului. Așa este.

Oh,

am putea merge chiar acolo și să vedem cum i-a separat Dumnezeu. Ne vom opri puțin aici, pentru că am un pasaj din Scriptură prin care vreau să trec rapid. Deci, ce a făcut Domnul când poporul Lui s-a unit cu femeile moabite? A trebuit să-i separe din nou.

Apoi

a venit Isus. Isus era Chipul lui Dumnezeu, Imaginea Lui, Sămânța femeii zămislită de Dumnezeu însuși. Marele Arhitect Și-a construit un trup, dar pentru aceasta nu S-a împrumutat de la vreun bărbat sau de la vreo femeie, ci Și-a construit singur o Casă în care să locuiască.

Gândul

mă duce la Ștefan, în ziua când le-a zis iudeilor: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. La fel au făcut și părinții voștri. Solomon*

I-a construit o casă, dar cum va locui Cel Preaînalt într-o casă făcută de mâinile omului? El nu locuiește acolo, ci într-un trup.”

Dumnezeu

n-a avut nevoie să ia nimic cu împrumut. În Evrei 11.2 sau 3, scrie că *„lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu și că toate lucrurile care se văd au fost făcute din lucruri care nu se văd.”* Dumnezeu a zis: *„Să fie...”* și

a fost. Nu a fost nevoie să Se ducă să-i spună lunii: *„Împrumută-Mi și Mie niște materiale,”* nici stelelor: *„Îmi trebuie și Mie niște calciu.”* Dumnezeu nu face așa ceva.

N-avea

de ce să spună: *„Maria, împrumută-Mi și Mie un ovul, pentru că vreau să-Mi fac un trup în care să locuiesc.”* Dumnezeu Creatorul a vorbit, și în ea s-a zămislit. Dar nu ea era mama genetică, ci era doar o femeie care purta Sămânța. Țineți minte că ea nu a fost mama lui Isus! Lumea așa spune, dar arătați-mi un singur loc din Biblie unde Isus îi spune: *„Mamă!”* Și deși nu scrie nicăieri aceasta, lumea o numește *„maica Domnului.”* Ce rușine! Întoarceți-vă la Cuvânt! Într-o zi, ucenicii I-au zis: *„Iată, mama Ta și frații Tăi au venit să Te vadă.”* Dar El a zis: *„Cine este mama Mea?”*

Și privind spre ucenicii Săi a spus: „Cei ce fac voia Tatălui Meu, Îmi sunt frate, soră și mamă.” (Marcu 3.33-34). Maria nu a fost mama Lui, ci doar un fel de incubator. Dumnezeu ar fi putut să facă altfel, dar a vrut să pornească de la primul stadiu, să crească, să facă ceva din nimic, pentru că așa este Dumnezeu, Isus cel Neprihănit, Cel Preaiubit, Cel mai drept dintre cei dreți, Crinul din vale, Trandafirul din Saron, Luceafărul de dimineață. Ce era El? De ce a venit? Ascultați cu atenție! Ca să restabilească unitatea dintre om și Dumnezeu. Înțelegeți, fraților? Toate turnurile Babel și tot ce a încercat omul, a eșuat. Roadele livezilor lor și celelalte lucruri nu l-au plăcut Domnului, așa că a coborât și s-a zămislit în pântecul unei femei; El însuși a făcut un trup pentru Sine însuși, și a devenit Emanuel, Dumnezeu cu noi. El nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri, ci Dumnezeu. Toate neamurile erau la fel pentru El, dar a vrut să pună deoparte un popor care să fie al Lui. A făcut totul ca să-i aducă înapoi, și singurul mod în care s-a putut face aceasta, a fost prin întoarcerea la individ, așa cum fusese la început. Și așa este și astăzi: Dumnezeu nu lucrează la nivel de denotațiune, de organizație, sau de grup, ci lucrează cu fiecare individ în parte. Și aceasta, pentru a restabili unitatea dintre Dumnezeu și om.

El

a fost o adevărată Jertfă pentru păcat. Oile, caprele și celelalte animale n-ar fi putut să șteargă niciodată păcatul. Atunci când mielul, cel mai neprihănit dintre animale, era înjunghiat, sângele lui venea asupra păcătosului; dar omul are un suflet, pe când oaia nu are. Nimic nu are suflet, decât omul. Aceasta îl face diferit de animale. Dumnezeu l-a creat pe om după chipul și asemănarea Lui, și el a devenit un suflet viu, și a cunoscut binele și răul.

Dar

Isus, Dumnezeu, avea un suflet, și nu viața unui om a venit asupra păcătosului, ci Însăși Viața lui Dumnezeu, făcându-l astfel un copil al Domnului și aducându-l în aceeași unitate în care

fusesse înainte de cădere. Abia acum ajungem la adevărata unitate.

Unii

oameni m-au întrebat: „Frate Branham ești unitarian?” Nu în sensul organizațional. Eu sunt în unitate cu Dumnezeu, dar nu într-o organizație unitariană.

Așadar,

El a plătit datoria păcatului, pentru a recâștiga unitatea dintre Dumnezeu și om. Isus nu putea face aceasta câtă vreme rămânea în trupul de carne, așa că a trebuit să devină o Jertfă desăvârșită pentru păcat, ca să poată șterge total vina celui credincios și să-l curețe, astfel încât să poată veni Duhul Sfânt în om, iar Dumnezeu și omul să fie din nou una.

A

fost nevoie de ceva care să restabilească această relație. Și ce anume a putut s-o restabilească? Împlinirea Cuvântului Domnului. Ar fi putut să-L împlinească un înger? El nu are sânge. Ar fi putut Dumnezeu? Nici El nu avea sânge, așa că Și-a făcut un trup de carne și sânge pentru a plăti așa cum trebuie datoria și astfel să șteargă păcatul. Aceasta era singura cale.

Turnurile Babel din toată lumea, organizațiile și tot felul de lucruri, nu au funcționat, ci au eșuat pentru că s-au amestecat cu lumea, ori aceasta trebuia să fie o separare totală. Glorie! Mă simt plin de râvnă. Simt că aș putea lua chiar acum textul și să încep predica. Abia m-am încălzit și este timpul să mă opresc. Poate voi încheia altă dată discuția despre unitatea dintre Dumnezeu și om. Înțelegeți? Dacă da, spuneți „Amin”. (Adunarea spune „Amin!”).

Vedeți,

aceasta este singura cale prin care omul poate reveni la starea inițială; prin care poate fi plătit prețul păcatului. Care este prețul păcatului? „*Plata păcatului este moartea.*” (Romani 6.23). Dumnezeu a spus: „*În ziua în care veți mânca din pom (în*

ziua când veți avea o astfel de relație), *veți muri.*" (Geneza

2.17). Când s-a întâmplat lucrul acesta, legătura, părtășia, totul s-a rupt, și n-a mai putut reveni la starea de la început până când n-a fost plătit prețul. Nimeni nu era vrednic să-l plătească, pentru că în toți domnea firea pământească; toți oamenii erau sub păcat, de la căderea lui Adam. Slavă Lui, fraților!

Frate

Mac, nu te-am văzut stând acolo. Domnul să te binecuvânteze.

Frate Mac, noi credem aceasta: „Cu toții am fost în umbra morții.” Când am plecat, fratele meu a rămas păstor aici, în Tabernacol. Iată un alt misionar baptist care a primit Duhul Sfânt. Vedeți cum vin cu toții în unitate cu Dumnezeu?

După

cum vedem, prețul trebuia plătit cu sânge. Cea mai înaltă formă de viață cu sânge este omul, dar el căzuse. Atunci cum putea un om să-l salveze pe altul? Numai Dumnezeu putea, dar fiind Duh, nu putea muri. Și atunci, așa cum scrie în Evrei 1.9, *„Acela care a fost făcut pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii,”* adică

Domnul Isus, a trebuit să ia asupra Sa moartea, prețul păcatului, pentru ca oamenii să fie din nou în unitate cu Dumnezeu și Duhul Sfânt să Se poată întoarce. Datoria păcatului a fost plătită.

Isus a trebuit să facă aceasta ca să trimită Duhul Sfânt care să-i unească pe oameni așa cum fuseseră în grădina Eden.

Datoria a fost achitată când a murit Isus. Atunci s-a isprăvit!

Amin, fraților. O, dacă aș putea să vă fac să înțelegeți!

Datoria este plătită. Aleluia, Mielului! Vorbesc pentru fiecare bărbat sau femeie care este în fața mea acum, și care ascultă această înregistrare: păcatul vostru a fost plătit! Nu vă

îndoiiți din nou de Cuvântul Domnului! Întoarceți-vă la Cuvânt!

El este Cuvântul! Glorie! Îmi vine să strig. Păcatul a fost

plătit! S-a terminat! Nu-i de mirare că îngerii strigau și

cântau, și că se auzeau imnuri îngerești. Da, oaia pierdută a

fost găsită. A fost făcută ispășire pentru ea, Cuvântul Domnului a spălat-o de vina ei cu apele separării.

Cuvântul

a murit în locul meu, a înviat și a devenit cel mai important lucru din viața și din inima mea. Amin!

Păcatul

a fost plătit, s-a terminat! Suntem răscumpărați, dar nu de către biserica catolică; de fapt, noi suntem adevărații catolici, catolici apostolici. Romano-catolicii au dogmele lor prin care neagă acest Cuvânt. Orice, în afară de Cuvânt, este o dogmă.

Metodiștilor, bapțiștilor, să vă fie rușine tuturor, pentru că iubiți nelegiuirea mai mult decât pe Dumnezeu! Iubiți plăcerile lumii, și de aceea veți fi pierduți. Diavolul își trimite slujitorii ca să vă sufoce cu toate aceste lucruri, la fel cum a făcut odinioară în grădina Eden. „Dar pastorii noștri sunt educați, au doctorate!” Aceasta nu înseamnă nimic. Dacă negi Cuvântul, educația ta nu este decât un truc al diavolului. V-am dovedit lucrul acesta azi-dimineață. Mai departe, depinde de voi.

Chiar

dacă erau lângă Isus, apostolii nu erau uniți și se certau mereu: „Cine va fi episcop, care este cel mai mare dintre noi?” Ei nu-L credeau pe Isus, nu-L puteau înțelege: „Tu ne vorbești în pilde. Tâlcuiește-le și explică-ne ce ai vrut să spui.” Nu era unitate între Isus și ucenici, nici între ucenici și Isus, și nici între ucenici, nici ei nu erau uniți. Ascultați, fraților, ce vreau să vă arăt. Aș vrea ca lucrul acesta să se lipească de inimile voastre. Dumnezeu are un plan, iar ceea ce este în afara acestui plan, nu contează. Nu mă interesează câtă înțelepciune este acolo, câte milioane de dolari au fost investite în clădiri, câte seminarii teologice s-au făcut, câți sfinți aveți și așa mai departe. Dacă este încălcat un singur Cuvânt din Biblie, acolo este lucrarea diavolului. V-am dovedit deja aceasta cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu Vechiul și Noul Testament, și aș vrea să vorbesc și despre zilele noastre, dacă veți mai rămâne alături de mine câteva minute.

Ucenicii

care umblau cu Isus, mâncau și dormeau cu El, vedeau minunile pe care le făcea, erau lângă El ca niște frați, și totuși n-au înțeles. Ei nu erau pregătiți să vestească Evanghelia, de aceea Isus le-a zis: „Nu mai încercați să propovăduiți. Așteptați în Ierusalim, fiindcă vă voi trimite Ceva care vă va uni, conform promisiunii pe care v-am dat-o.”

„Tată,

Mă rog ca ei să fie una, așa cum noi suntem una.” (Ioan 17.11). „Așa

cum Tatăl Meu, M-a trimis să vestesc Evanghelia, așa vă trimit și Eu pe voi.” (Ioan

20.21). Chiar Tatăl care L-a trimis pe Fiul, a venit în Fiul.

„Unitate” înseamnă „a fi una.” El a zis: „*Dacă*

nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar

lucrările Mele vorbesc atât de tare, încât trebuie să fiți

complet orbi și surzi ca să nu le puteți vedea.” Oh, fraților!

El a mai zis: „*Fățarnicilor,*

fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?” (Matei

16.3). și: „*Fățarnicilor,*

bine a prorocit Isaia despre voi, când a zis: „Norodul acesta se

apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.” (Matei

15.7-8).

Bine

a zis apostolul Pavel: „*În*

zilele din urmă, oamenii vor avea doar o formă de evlavie, dar îi vor tăgădui puterea.” (2Timotei

3.5). Fiecare organizație are acum o altă Biblie și se întreabă

de ce strig împotriva acestui sistem făcut de oameni, care vine de

la diavolul. Văd cum copiii Lui dragi sunt atrași spre ele ca niște

miei spre abator. O, Doamne, scoate-i de acolo!

Cum

spuneam, ucenicii nu erau uniți. Ei nu puteau să-L înțeleagă pe

Isus și ziceau: „O, cine poate pricepe asemenea lucruri?” Vedeți voi, Dumnezeu nu era încă în ei. Deocamdată, ei erau numai tovarăși și stăteau lângă El. Așa se întâmplă și cu mulți oameni buni de astăzi: nu beau, nu mint, nu fură, nu fac nimic rău, și totuși nu au unitate cu El. Așa nu aveau nici ucenicii, deși făceau minuni, scoteau draci, etc.

Mai

zilele trecute am citit în ziar despre scoaterea duhurilor rele. Oamenii spun: „Fraților, aceasta este cea mai mare lucrare!” Ei bine, nu! Nu este cea mai mare lucrare. Un om care scoate draci, dar neagă Cuvântul Domnului este un mincinos. El pretinde că scoate acele duhuri, dar nu poate s-o facă fără Cuvântul lui Dumnezeu. Așa a spus Isus.

Apoi

a venit ziua Cincizecimii, iar atunci Dumnezeu i-a făcut din nou una. Atunci au recăpătat unitatea cu Dumnezeu, fiindcă El era în ei. În Fapte 4.32 scrie: „*Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet.*” Cum se putea aceasta? Pentru că erau din nou ca la început.

Singurul

lucru pe care îl mai aveau și de care trebuiau să se descotorosească era vechiul cort, vechiul trup în care trăiau și care trebuia să moară și să putrezească. Dar viața lor, sufletul lor, scopul și gândirea lor, și toate celelalte erau una cu Dumnezeu.

Adam,

prietenul meu deznădăjduit, nu asculta din nou minciuna Satanei! Nu-l lăsa să-ți spună din nou că Dumnezeu vrea să spună altceva, decât ceea ce spune, în Cuvântul Său.

Vorbind

despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, acesta este o descoperire, este Adevărul. Dar ce s-au apucat să facă oamenii? S-au adunat, și-au făcut o denominațiune și au aruncat

descoperirea într-un nou turn Babel. La fel s-a întâmplat cu Luther, cu Wesley, cu John Smith sau Alexander Campbell. Dumnezeu lucrează cu persoana care respectă Cuvântul. Singurul mod în care Dumnezeu intenționează să-i facă pe oameni una cu Sine este prin primirea Duhului Sfânt. Unii zic: „Frate Branham, eu am vorbit în limbi, am strigat, am făcut cutare și cutare lucru.” Dacă ai acest duh, dar negi Cuvântul lui Dumnezeu, înseamnă că nu ai Cuvântul în tine, nu ai Duhul Sfânt. Dacă vii și auzi propovăduindu-Se Cuvântul Domnului, dacă verifici cu Scriptura și vezi că este corect, și refuzi să-L aplici, nu ai Duhul lui Dumnezeu. Nu contează cât de mult ai vorbit în limbi, cât ai strigat, la câte biserici ai fost, sau de câte ori ai fost botezat, nu contează nimic altceva: Cuvântul este Adevărul. Adevărul este legitimat de Cuvânt. Dacă știi anumite lucruri și ele corespund Cuvântului (Amin) știi că ești pe drumul cel bun.

Cum

este posibil ca Dumnezeu care a scris Biblia, să Se răzgândească acum și să înlocuiască Cuvântul Său cu altceva? Voi, catolicii, susțineți că Petru a fost înmormântat în biserica voastră, și că duhul lui vă dă putere să iertați păcatele, dar cum ar putea Petru, un iudeu, să accepte toți idolii pe care îi aveți în biserică? Poate nega el botezul cu Duhul Sfânt, după ce a vorbit în limbi și a făcut atâtea minuni? Cum ar putea lua acea bucățică de pâine și să spună că Domnul este în ea? Câtă ignoranță spirituală! Iar voi, protestanților, nu sunteți departe de ei! Voi mergeți, dați mâna cu predicatorul și spuneți: „Îl accept pe Isus ca Mântuitorul meu personal,” după care continuați să trăiți cum vă place, lumește, ca un alt turn Babel.

Ne

apropiem de încheiere. Fiți atenți! Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt, dar Duhul Sfânt este chiar Dumnezeu. El este Cel care Îl unește pe om cu Dumnezeu. În minutele următoare vreau să fiți foarte atenți. Conform planului Satanei, omul a încercat să realizeze o unitate denominațională. Chiar acum, Consiliul Mondial Ecumenic încearcă să refacă unitatea dintre catolici și protestanți, dar

acesta nu este decât un plan al diavolului. Îmi veți spune: „Cine ești tu să spui așa ceva?” Eu nu sunt nimic, dar Cuvântul pe care Îl vorbesc este mare, fiindcă cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul nu va trece niciodată. Și nu o spun de la mine, pentru că mai întâi a spus-o El. Eu repet doar după El, mărturisesc Cuvântul Lui.

Această

unitate vine de la diavolul, iar Cuvântul vă dovedește în dimineața aceasta că toate denotațiunile sunt la fel.

Oamenii

care susțin planul diavolului de a obține o unitate denotațională, spun: „Alătură-te nouă, fiindcă suntem Adunările Domnului. Noi suntem Biserica lui Dumnezeu unită, suntem toți ca unul.” Fățarnicilor, voi aveți o formă de evlavie, dar Îi tăgăduiți puterea. Cuvântul Domnului a răsunit în fața voastră, dar v-a fost frică să răspundeți. Dacă umblați cu Dumnezeu, de ce nu Se arată în mijlocul vostru? De ce nu faceți lucrările Lui? Cum puteți să aveți acea evlavie și să-L tăgăduiți, numind lucrările Lui adevărate ca venind de la Beelzebul? Se vede de ce Isus a spus despre voi, clericii educați, că aveți ca tată pe diavolul. Sunt sigur că înțelegeți ce vreau să spun. De ce nu atacă nimeni această lucrare? Pentru că știți că Dumnezeu este în spatele ei și acționează conform Cuvântului Său.

Dar

ce face omul? Construiește un nou turn Babel, care este Consiliul Mondial Ecumenic. Anglicanii, romano-catolicii, metodiștii, prezbiterienii, pentecostalii, biserica științei creștine, toți sunt uniți laolaltă. Dar unele din cultele de acolo neagă nașterea din fecioară, altele neagă natura dumnezeiască a lui Isus, altele cred în trei dumnezei; unele neagă sângele și aproape niciuna nu crede în minuni. Ei încearcă să unească toate aceste lucruri, dar cum ar putea reuși vreodată? Este un turn făcut de mâini omenești, și va eșua la fel ca Babel.

Dumnezeu

a spus: „Nu

prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul, voi uni biserica Mea. Nu

printr-o organizație, prin educație sau prin teologi, zice Domnul, ci prin Duhul Meu Îmi strâng oile împreună.” Când se va întâmpla aceasta, se vor arăta semnele și minunile Lui. În situația aceasta era Israelul înainte de a se amesteca cu Moabul. Stâlpul de Foc era între ei, dar când s-au despărțit de Dumnezeu și s-au unit cu Moab, au pierdut unitatea cu El, și gloria lor a încetat, așa că au rămas încă patruzeci de ani în pustiu, până când Domnul a ridicat o altă generație care să-l ducă planul la împlinire.

Când

Dumnezeu Își unește Duhul cu o biserică, aceia vor avea semnele Dumnezeului celui viu printre ei. Ce fel de semne? Când Dumnezeu l-a scos pe Israel dintre egipteni, El le-a dat un proroc, pe Moise, și semnul Stâlpului de Foc. Când l-a separat pe Avraam de Lot, la el a venit un Înger care a avut ca semn descoperirea gândurilor inimii. Aleluia! Dar aceste denominațiuni prinse în Consiliul Ecumenic, încearcă să construiască o unitate ca cea din Egipt, prin puterea și influența pe care o dețin.

Aș

vrea să vă întreb ceva: când Dumnezeu l-a scos pe Israel, le-a dat semnul Stâlpului de Foc; le-a dat un proroc. La fel s-a întâmplat în cazul lui Avraam, pentru că El face întotdeauna așa. Arătați-mi, deci, un proroc al lui Dumnezeu printre voi. El Și-a zidit Biserica prin apostoli, proroci, învățători, evangheliști. Aleluia! Biserica este asemenea Israelului chemat afară. Faptul că printre ei nu este nici un proroc uns de Dumnezeu, arată că este lucrarea diavolului.

A

doua venire a lui Hristos este foarte aproape, de aceea El îi stânge împreună pe toți cei aleși. Vor veni de la răsărit și de la apus, fiindcă „unde

este stârvul, acolo se vor aduna vulturii." (Matei 24.28). El Și-a refăcut unitatea, adevărata unitate, arătându-Se în mijlocul nostru. El i-a strâns din toate denomiunilor, din toate bisericile; Și-a strâns copiii de pretutindeni, așa cum spune Cuvântul Său.

Deci,
acum când venirea lui este iminentă și se apropie judecata, El Îi cheamă pe cei aleși laolaltă, în unitate cu El, prin același fel de slujbă pe care a avut-o El. Voi știți ce am spus despre epocile Bisericii acum ceva vreme, când am spus că s-a construit acea mare piramidă, dar Piatra din capul unghiului nu a fost așezată niciodată. Amintiți-vă că au venit luteranii, apoi metodiștii lui Wesley, până la penticostali, iar acum El lucrează printre aceștia din urmă. Mai întâi i-a chemat afară pe cei aleși și s-a format biserica luterană. Apoi i-a chemat pe cei aleși dintre luterani și s-a format biserica metodică; iar când i-a chemat pe cei aleși dintre metodiști, s-a format biserica penticostală. Acum, El îi cheamă dintre penticostali pe cei aleși să formeze Piatra din capul unghiului. El Își cheamă copiii din toate bisericile și din toate stilurile de viață, prin același fel de slujbă.

El
lucrează ridicând printre ei învățători și proroci adevărați, care stau neclintiți pe Cuvântul Său, Biblia. „*Oile Mele ascultă Glasul Meu,*” a spus Isus în Ioan 10.27. Dacă atunci a fost Glasul Lui, și acum este tot Glasul Lui. Orice vine în contradicție cu acel Glas, nu este hrană pentru oi și ele nu-l vor urma. Frații de la răsărit și de la apus, din orice biserică sau organizație, cei aleși de pretutindeni se adună laolaltă.

Vom
sta la masă cu Regele,

Oaspeți
la Cina Lui.

Ce
călători binecuvântați

Sunt
cei ce-l pot vedea chipul sfânt

Strălucind
de dragostea divină.

Cei
ce au parte de îndurarea Lui

Sunt
nestemate ce strălucesc în coroana Sa.

Isus
vine curând,

Necazurile
noastre se vor sfârși. (Aleluia).

Dacă
Domnul ar veni chiar acum

Pentru
cei ce-au ieșit de sub robia păcatului?

Pentru
tine ar fi o zi de veselie,

Sau
de amar și disperare?

Când
Domnul va veni,

Cu
toții ne vom întâlni în cer.

(Așa
este. Aleluia!).

Biserica

adevărată are nevoie de învățători trimiși de Dumnezeu, care să nu se abată nici o iotă de la Cuvânt, indiferent ce spune o organizație. Ele n-au nici o legătură. Are nevoie de proroci, dar nu de niște așa ziși proroci, ci de proroci care să-L aibă pe „Așa vorbește Domnul”, și să aibă dreptate de fiecare dată. De aceea este trimis El în această Biserică și a spus că va face aceasta. Noi trebuie să credem Cuvântul, nu un crez sau o dogmă, pentru că în felul acesta, El Se arată în ei, confirmându-Și Cuvântul, dându-le Viața pe care a trăit-o El, trăind din nou prin împlinirea Cuvântului.

În

1Corinteni 4.20 scrie că *„Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.”* Împărăția lui Dumnezeu este în voi. Și ce lucrează Cuvântul când pătrunde înăuntru? Se transformă în putere, exact cum este scris. Nu ajunge să spui: „Cuvântul zice cutare și cutare...” ci trebuie să vorbești exact cum scrie acolo, pentru că numai așa ești o mărturie. Tu nu poți spune: „Am mai schimbat puțin aici, și astfel voi fi mai înțelept și bine văzut,” ci trebuie să rămâi în Cuvânt. Cine Îi dă putere? *„Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.”* În Evanghelia după Ioan, El a spus: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* Și apoi: *„Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.”* (Ioan 14.12,14). Trebuie să rămână în voi Cuvintele Lui; trebuie să vă ghidați după Cuvânt.

Sunt

convins că mulți dintre voi ați primit Duhul Sfânt, dar numai atât cât să vă facă să nu mai mințiți, să nu mai furați și să nu mai faceți nici un lucru rău. Dumnezeu vrea să umple fiecare celulă a Bisericii Sale; vrea să vă umple mintea, să vă copleșească, astfel încât să nu mai fiți voi, ci să vă predați Lui complet, ca El să trăiască în voi. Nu trebuie să

știți nimic altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu. Rămâneți pe acest Cuvânt, pentru că El este Viața. „*Cuvintele Mele sunt... Viață*”

(Ioan 6.63), a spus Isus. El este în învățătorii care cred Biblia și în prorocii care spun Adevărul, și care prorocesc aceleași lucruri epocă după epocă, pentru că El a fost în fiecare dintre ei, confirmându-Și Cuvântul. Împărăția Lui este Cuvântul Lui cu putere. Toate aceste denominațiuni se bazează pe înțelepciunea lor, dar noi, nu. În proverbe 3.5 scrie: „*Nu te bizui pe înțelepciunea ta.*” Nu faceți lucrul acesta, indiferent cum vă sună Cuvântul Domnului.

Unii

zic: „Dar mie mi se pare foarte bine și așa.” Cu Cuvântul lui Dumnezeu nu merge așa. Luați-L așa cum este scris! Șarpele i-a zis Evei: „Știu că Dumnezeu a spus așa, dar, de fapt nu la aceasta S-a referit,” iar ea l-a crezut. Acolo s-a rupt unitatea, părtășia și unirea. Acolo s-a distrus lumea, viața, totul. Și fiecare persoană care încalcă Cuvântul mărește această ruptură. Vedeți? Ori crezi, ori nu crezi. Dumnezeu a spus să rămânem în Cuvântul Lui, deci haideți să facem cum a spus El.

Trebuie

să mai sar peste câteva lucruri, pentru că este deja târziu.

În

trecut, când omul a călcat Cuvântul, a adus judecata lui Dumnezeu peste tot pământul: când s-a construit turnul Babel, când fiii lui Set s-au unit cu fiicele lui Cain, și așa mai departe. Dar unitatea cu El este deasupra judecății, așa cum a fost în cazul lui Noe și a familiei lui.

Frate

Lee Vayle, sper că ascuți ce vreau să spun. Acesta este singurul lucru cu privire la care ne contrazicem noi doi. El crede că Biserica va veni la judecată, în timp ce eu nu cred aceasta. Noe nu a fost judecat, ci a trecut peste judecată; Avraam nu a avut parte de focul judecății, și nici Israelul, ci au fost despărțiți de

cei care au fost judecați. Biserica aceasta va trece pe deasupra judecății, plutind în Arca Duhului Sfânt.

Consiliul

Ecumenic Mondial nu este decât o mișcare a fecioarei neînțelepte care va fi lăsată pe pământ, pentru că a ales antihristul. Dar Biserica adevărată va pluti ca bătrânul Noe, și va intra în slavă; este un lucru hotărât. De aceea îi adună El; de aceea se aude Glasul astăzi. Domnul cheamă unul din Los Angeles, unul din Philadelphia, unul din Georgia, și așa mai departe, oamenii dornici să creadă Cuvântul Dumnezeului celui Viu. *„Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în ziua când va veni Fiul omului.”* (Matei

24.37). Și cum atunci au fost salvați puțini, puțini vor fi și acum. Noi vom pluti deasupra judecății lui Dumnezeu, în arca Duhului Sfânt, pentru că am fost deja judecați. Noi am făcut o mărturisire, L-am acceptat pe Isus, iar El a luat asupra Sa judecata noastră.

Dar

denominațiunile sunt foarte încăpățânate, la fel ca Eva, care a vrut să fie înțeleaptă, fără să țină seama de ceea ce spusese Dumnezeu. Nimrod a vrut să ridice turnul, fără să-i pese dacă lucrul acesta era sau nu biblic. Tare încăpățânați. Eva a crezut că știe ce face; fiii lui Set au crezut că știu ce fac atunci când au mers după femeile acelea frumoase. Israel ar fi trebuit să știe că nu se cuvenea să trăiască cu alți dumnezei. Sunt lucruri pe care le știți și voi, dar sunteți încăpățânați. *„Cu Scriptură sau fără Scriptură, dacă mama a fost prezbiteriană, voi fi și eu. Slavă Domnului.”* Treaba ta, n-ai decât să mergi mai departe, dar Dumnezeu să Se îndure de sufletul tău păcătos. Cum crezi că vei scăpa, când știi că ai auzit Adevărul? Dacă vezi Cuvântul lui Dumnezeu, și tot nu crezi că este Adevărul, ceva nu este în ordine cu discernământul tău duhovnicesc. Așa este. Priviți la națiunea voastră, vedeți ce se întâmplă. Noi trăim în timpul sfârșitului, prieteni, am trecut deja prin epocile Bisericii și am ajuns în Laodicea. Știți ce

spun, și știți ce se va întâmpla, fiindcă suntem în zilele din urmă.

Dumnezeu

îi adună pe cei aleși din cele patru vânturi ale pământului. El a spus că va trimite îngerii să-i adune. Îi va strânge împreună, separând grâul de neghină. Numai neghina va fi arsă. Ei sunt atât de încăpățânați încât nu se gândesc unde vor sfârși:

într-o parte sau în cealaltă. Dar aleșii lui Dumnezeu sunt

hotărâți să iasă dintre ei: „Ieșiți

din mijlocul lor”,

a zis Dumnezeu, „și

Eu vă voi primi. Nu vă amestecați cu lucrurile lor lumești, și

Eu vă voi fi Tată, iar voi îmi veți fi fii și fiice.”

(2Corinteni 6.18). Nu vă amestecați cu necredincioșii, ci ieșiți dintre ei, fiindcă Dumnezeu vrea să ne rupem de lume, ca El să se poată uni cu noi. Nici o născocire a omului, fie ea organizație, denominațiune sau doctrină, nu va dăinui. Numai Duhul Sfânt în voi vă poate uni cu Dumnezeu. Cum știți că L-ați primit? Duhul Sfânt care a scris Cuvântul va ține seama de fiecare Cuvânt, și va face și acum lucrurile pe care le-a făcut în Vechiul și în Noul Testament. Va lucra la fel, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Nu vă amestecați cu organizațiile și cu lumea, ci ieșiți dintre ele, fiindcă vă puteți lega numai de Hristos, de Domnul Isus Hristos.

Biblia

spune că în zilele din urmă bisericile vor forma din nou un turn Babel. Vor avea o formă de evlavie, dar vor nega puterea lui Dumnezeu, puterea Cuvântului Său. Ce este Cuvântul? Este Împărăția lui Dumnezeu. Noi trebuie să facem parte din Împărăție ca să putem fi numiți slujitori ai Împăratului. Cei care știți aceasta, spuneți „Amin”. Dar cum intrăm în Împărăție? Împărăția lui Dumnezeu este Cuvântul Său cu putere. Amin. Puterea șterge păcatul și arată semne. Ce fel de semne? Dacă este același Cuvânt care a venit la Moise, va da aceleași semne.

În

același fel a fost separat Lot cel căldicel. Și Isus a spus că în timpul sfârșitului va fi la fel ca în zilele lui Lot. Lot era un religios căldicel, și la fel era soția lui. El aparținea diferitelor grupări, era un edil al orașului, participa la multe lucruri, și era un om religios. Putea să poarte discuții cu orice evanghelist i-ar fi ieșit în cale, ceea ce nu era un lucru rău, dar nu era dintre cei aleși, fraților.

Iată

ce s-a întâmplat! Dumnezeu care l-a scos pe Avraam, i-a arătat și legitimarea ieșirii lui... Oh, Doamne, cât aș vrea să vă fac să înțelegeți! Dumnezeu i-a arătat lui Avraam că El l-a scos și i-a dovedit că era cu el, iar Isus a spus că la fel va fi și în zilele din urmă. Chiar dacă Avraam nu era o mulțime, ci era o minoritate, Dumnezeu era cu el. Dar noi trebuie să ne separăm la fel cum s-a separat Avraam. Dumnezeu a dat un semn lui Avraam, Israelului, lui Moise, prorocul Său și ucenicilor: Stâlpul de Foc, și de fiecare dată este același semn, același Stâlp de Foc. Când Pavel era pe drumul spre Damasc, Stâlpul de Foc a strălucit în fața lui, i-a luat vederea și l-a îngenuncheat. Niciunul din cei prezenți nu l-au văzut. Toți au auzit Glasul, dar nu l-au văzut; iar Glasul a spus: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*”

„Cine

ești Tu, Doamne?” a întrebat el, și Isus i-a răspuns: „Eu sunt Isus.” (Fapte

9.4). Iată semnul. Cui i-a fost dat? Apostolului neamurilor. Amin.

Acum

suntem în ajunul Răpirii și venim din Est și din Vest, din Nord și din Sud să ne pregătim. Mai așteptăm puțin, până când fiecare celulă a noastră va fi umplută cu Duhul Sfânt, apoi Mireasa va pleca. El își cheamă copiii la El, într-o unitate adevărată, pentru că există un singur Duh Sfânt. „*Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup.*” (1Corinteni 12.13). Duhul lui Isus Hristos trăiește în trupul nostru de carne,

lucrând în biserică și făcând aceleași semne pe care le-a făcut și altă dată, avertizând lumea că sunt zilele din urmă și că ne pregătim pentru răpire. Oh, eu îl iubesc!

Am

aici o carte, dar nu mai este timp. Poate voi vorbi altă dată despre ea.

Suntem

la sfârșit. Unitatea este totul. Ești tu una cu Dumnezeu? Trebuie să fii! Lasă ca gândul care a fost în Isus să vină în tine, fiindcă atunci, având gândirea lui Hristos, vei recunoaște fiecare Cuvânt pe care L-a scris El. Așa s-a întâmplat cu apostolii, care au putut mânui Scriptura, care este Adevărul Duhului Sfânt. Dacă acesta este Adevărul, atunci El va ține cont și va da același semn pe care i l-a dat lui Moise și lui Avraam, același semn pe care l-a făcut prin Hristos sau semnul făcut prin Pavel. Sfârșitul este aproape, este chiar aici. El a spus că așa va fi, iar Biserica a început să se unească deja, să vină laolaltă: unul de aici și unul de acolo.

El

a mai spus: „*Atunci,*

din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, și altul va fi lăsat.” Aceasta

se întâmplă în timpul zilei. „*Doi*

inși vor fi în același pat, unul va fi luat, și altul va fi lăsat.” (Luca

17.34-36). Aceasta se întâmplă noaptea, în același timp, dar pe partea cealaltă a globului pământesc. Așa va fi la venirea Fiului omului, și această venire este atât de aproape, este iminentă!

Adam,

Eva, nu! Nu ascultați din nou minciuna diavolului! Rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, în „Așa vorbește Domnul.” Stați pe Cuvânt, fiindcă dacă vă îndepărtați de El, pierdeți părtășia cu Dumnezeu; pierdeți unitatea cu El, prin Duhul Sfânt. Tu nu poți spune că ai Duhul Sfânt, și totuși să fii un vrăjmaș al

Cuvântului, pentru că atunci înseamnă că nu ești în unitate cu Dumnezeu.

Tu ești în unitate cu El atunci când duhul care este în tine este de acord cu Cuvântul, iar Acesta lucrează cu putere, făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut odinioară.

Să spunem împreună. Adunarea repetă după fratele Branham: unitatea cu Dumnezeu înseamnă să ai Duhul Lui în tine, să crezi Cuvântul Lui, tot Cuvântul, și El să lucreze cu putere în tine.

Iată ce înseamnă unitatea cu Dumnezeu. Când aceeași putere lucrează și în tine și în mine, noi suntem una. Amin! Frate Kidd, când puterea Duhului Sfânt care este în mine lucrează în tine, nu mai este nici o neînțelegere între noi, fiindcă acolo este și lucrează Cuvântul. Amin. El ne face ceea ce este El, Dumnezeu în trup de carne, în noi. Cuvântul, fiecare Cuvânt, ne dă putere.

Amintiți-vă că diavolul vine și el cu nouăzeci și nouă la sută din Cuvânt. El vine cu Cuvântul corect în proporție de nouăzeci și nouă virgulă nouăzeci și nouă la sută, dar apoi schimbă numai o sutime, și acolo se ascunde moartea. Acolo se rupe lanțul și mulți sunt pierduți. De ce fiecare Cuvânt? Pentru că Isus a spus: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4). Nu scrie: „...cu unele din cuvintele ieșite din gura lui Dumnezeu”, ci: „...cu fiecare Cuvânt,” cu tot Cuvântul.

Satan L-a luat și pe El și l-a zis: *„Este scris...”* la fel cum îi spusese și Evei, dar Isus i-a răspuns: *„De*

asemenea este scris...”

Diavolul

a zis: *„Dacă*

ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua de mâini, ca nu cumva să te lovești cu piciorul de vreo piatră.”

Diavolul

este un învățat, dar El i-a răspuns: *„De*

asemenea este scris: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.”

(Matei

4.6-7).

Oamenii

au spus în Fapte 19: *„Noi am fost botezați conform Scripturii, cu botezul lui Ioan.,”* dar Pavel n-a fost de acord și le-a zis: *„Acel botez nu este suficient, fiindcă Ioan a botezat cu botezul pocăinței și a spus norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în*

Isus.” El n-a desființat cuvântul lui Ioan, ci le-a explicat că Ioan botezase spre pocăință, și nu spre iertarea păcatelor, pentru că Jertfa nu fusese dată încă. *„Când*

au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.

Și când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, și vorbeau în alte limbi și proroceau.” (Fapte

19.3-6). Ce vremuri minunate! Cât de mare era adunarea de acolo?

Doisprezece oameni. Deci, puteți vedea că Dumnezeu nu lucrează cu grupuri mari, ci cu inimi sincere. Aș vrea să avem cu toții

asemenea inimi. Îl iubiți voi pe El? Haideți să ne rugăm.

Călătorule

iubit, ai privit vreodată spre fiicele Moabului sau spre fiicele lui

Cain (vorbesc despre biserici)? Cât de departe sunt ele de Cuvânt!

Prietene drag, ai observat că au început să se întâmple deja

lucrurile hotărâte pentru zilele din urmă? Ai observat cum a

început să lucreze Cuvântul lui Dumnezeu în ultima vreme, și cum

trezirea care odată ardea, a început să se liniștească și n-a

mai rămas mult din ea? Este liniștea dinaintea furtunii. Judecata

este pregătită. Ai luat aminte la aceste lucruri? Ai comparat

Scriptură cu Scriptură, Cuvânt cu Cuvânt din Biblie, și dovadă cu dovadă? Ai văzut cum a spus Isus că în vremea sfârșitului, diavolul va face niște lucrări atât de asemănătoare cu cele adevărate, încât va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși? Gândește-te că învățătura biblică este atât de aproape! Ei spun: „Lăudat să fie Domnul, noi credem în Duhul Sfânt! Noi avem Duhul Sfânt pentru că vorbim în limbi!,” apoi se întorc și tăgăduiesc Cuvântul. Da, este o lucrare care ar putea să-i înșele chiar și pe cei aleși.

Dacă

cineva de aici nu s-a pus în ordine cu Dumnezeu, dacă cineva dintre voi este bolnav sau suferind, sunt aici batiste și alte lucruri, și eu mă voi ruga peste ele. Nu contează ce cereți, pentru că promisiunea din Biblie este acolo pentru voi.

Iată

că v-am adus Cuvântul din Geneza până în zilele noastre, și am trecut din loc în loc ca să vi-l arăt. M-aș fi putut opri în sute de locuri, dar nu este timp. A fost suficient cât să vedeți că toate aceste organizații sunt inutile. Ele sunt o concepție falsă de la diavolul, care încearcă să-i organizeze pe oameni și să-i aducă într-o unitate a propriei lor gândiri, când, de fapt, putem fi uniți cu Dumnezeu numai prin Duhul Sfânt. Duhul Sfânt sprijină Cuvântul Domnului. Isus a spus că „*se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși.*” (Matei 24.24). Înțelegeți unde ne aflăm?

Acum

luați Cuvântul Domnului cu mâna credinței. De ce aveți nevoie în dimineața aceasta? De botezul în Numele Domnului Isus Hristos? Apa este pregătită. De botezul Duhului Sfânt? El vă bate de multă vreme la ușă. De vindecare? Însuși Duhul Sfânt, Cuvântul cu putere este aici, plutind pe deasupra audienței ca un vârtej de lumină. V-am spus vreodată ceva greșit? Spuneți-mi. Așa cum i-a zis lui Israel ultimul proroc, Samuel, înainte ca poporul să-și

aleagă un împărat dintre oameni: „Iată-mă!

Mărturisiți împotriva voastră, în fața Domnului și în fața unsului Său: Cui i-am luat boul sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsător și pe cine am năpăstuit? De la cine am luat mită ca să închid ochii asupra lui? Mărturisiți și vă voi da înapoi.”

(1Samuel 12.3). V-am cerut eu vreodată bani? Am cerșit eu în fața voastră ca apoi să-mi construiesc palate pe banii voștri? V-am pretins vreun bănuț? Niciodată! V-am spus ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? Am vorbit în Numele Domnului și n-a fost așa? Am avut vreo vedenie despre cineva din adunare, un om străin, care să nu fi recunoscut că a fost adevărul? V-am spus ceva greșit? Dacă nu, atunci vă spun: „Așa vorbește Domnul: Primiți Duhul Sfânt, Duhul care va face Cuvântul lui Dumnezeu aflat în mâini de credință să lucreze. Copii, vă aparține întreaga Împărăție! Este a voastră!”

De

ce veniți din Georgia, din Ohio, din Kansas și de peste tot, pentru o scurtă întâlnire? Probabil s-a oprit înregistrarea, așa că pot spune. De ce veniți aici? Ce anume vă îndeamnă? Văd aici oameni veniți de la sute de mile depărtare, din Arkansas.

Aseară,

tocmai mă întorsesem din Kansas City, când am întâlnit un frate polonez care mi-a zis: „Frate Branham, de când am auzit despre tine, acum mulți ani, pe când eram departe în Canada, am verificat cu amănuntul tot ce ai spus, ai văzut și ai făcut, și totul a fost corect.” Probabil este un polonez catolic, dar a venit, a luat înregistrările și le-a ascultat în ciuda opoziției. Sunt pastori care ar trebui să fie aici, să ne ajute, dar ei neagă puterea și adevărul Cuvântului, deși pretind că au Duhul Sfânt.

Eu

n-am pretins niciodată că sunt un proroc, voi ați spus aceasta, dar dacă-i așa, de unde vine Cuvântul Domnului? Cum știm ce este adevărat și ce nu, dacă nu avem un Etalon? Acest Etalon este Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul scris. Și dacă lucrarea este sprijinită de Cuvânt, înseamnă că acolo este Dumnezeu în

Cuvântul Său, adevărindu-L. Pavel a spus: „*Călcați pe urmele mele, căci și eu calc pe urmele lui Hristos.*”
(1Corinteni 11.1).

Poate unii dintre voi aveți nevoie de Domnul pentru vreo boală sau pentru mântuire. Unele dintre voi, femeilor, nu v-ați îndurat să vă lăsați părul să crească, iar unii dintre voi, bărbaților, nu v-ați îndurat să renunțați la țigări. Unii dintre predicatori nu au vrut să accepte adevărul botezului în apă în Numele Domnului Isus Hristos. Dar voi, cei bolnavi și muribunzi, luați în dimineața aceasta tot Cuvântul. El este printre noi în trup, așa că luați-L cu mâna voastră.

Aici aveți o fotografie a Îngerului Domnului, Același care i-a condus pe copiii lui Israel, Același cu care s-a întâlnit Pavel, Același care era în Hristos. Același Duh Sfânt este în voi, unindu-vă. De ce veniți din toată țara, ce anume vă atrage de la sute de mile depărtare? Nimic altceva decât Cuvântul.

Există
un Izvor umplut cu sângele

curs
din venele lui Emanuel,

Iar
păcătoșii se scaldă în acel Izvor,

Se
curăță de toate păcatele lor.

De
când, prin credință, am văzut acel Izvor

ce
curge din rănile Tale,

Cânt

dragostea răscumpărării,

Și

așa voi face până la moarte.

Tată

ceresc, iată aici o mulțime de batiste, ștergare, mănuși, care vor fi trimise prin poștă. Doamne, nu știu cine le-a pus aici, poate Billy, sau poate oamenii din audiență, dar simt că trebuie să fac aceasta acum, Doamne. Mâinile mele sunt neputincioase, eu ca om sunt nimic și nu mă pot baza pe înțelepciunea mea. Nu înțeleg de ce-i așa, dar fac cum ai spus Tu: *„peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri care fuseseră atinse de trupul lui Pavel, și-i lăseau bolile și ieșeau afară din ei duhurile rele.”* (Fapte

19.12). Aceasta nu se întâmpla prin meritul lui Pavel, ci pentru că Dumnezeu era cu el în Cuvânt și putere. El nu s-a sfătuit cu apostolii, dar când s-au întâlnit, au văzut că propovăduiau aceeași Evanghelie, același botez, aceleași lucruri până în cel mai mic detaliu.

Doamne,

Te rog să-i vindeci pe credincioșii aceștia scumpi. Vindecă-i pe toți bolnavii din audiență. Fă să le crească credința și să apuce chiar acum Cuvântul cu ea, spunând: „Tumoare, boală, duh rău, plecați, pentru că vă tai cu Sabia lui Dumnezeu. Eu cred! Credința mea este puternică, și Sabia aceasta o mânuiesc cu putere! Plecați de la mine! Mă ridic de pe acest scaun, pentru că sunt vindecat!” „Îmi pun mâinile peste tatăl meu, peste sora mea, peste copilul sau vecinul meu, fiindcă cred că Cuvântul Tău este Adevărul. Sunt una cu Tine și Tu ai spus că lucrările pe care le-ai făcut Tu, le vom face și noi. Doamne, eu cred fiecare Cuvânt și vin în dimineața aceasta să iau această făgăduință.”

Doamne,

cum s-ar fi putut mișca biserica atunci când Moise stătea și plângea speriat lângă mare? Dar Dumnezeu i-a zis: „Ce

rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înaintea.” (Exod

14.15). Vorbește-le! Ce anume? Cuvântul lui Dumnezeu care era în el. „Vorbește și du-te mai departe. Nu te plânge, ci du-te mai departe!”

Doamne,

vin înaintea Ta în Numele Domnului Isus, mânuind această Sabie a credinței, cerând unitatea dintre Dumnezeu și om, prin Duhul Sfânt pe baza Jertfei aduse de Fiul Tău Isus Hristos. Provoc fiecare duh care este lipit de vreo persoană din audiență, bărbat, femeie sau copil; provoc orice boală și orice îndoială, orice lucru ne-dumnezeiesc, să părăsească această adunare în Numele Domnului Isus Hristos! Ieșiți dintre noi, ca să putem fi una cu Dumnezeu, și să-I putem sluji fără teamă sau suferință. Cum poate să strige diavolul în jurul celor aleși și să-i ocărăscă la fel ca și Goliat? Când a venit David în tabără, a spus: *„Cine este filisteanul acesta, acest netăiat împrejur, ca să ocărăscă oștirea Dumnezeului celui Viu?”* (1Samuel 17.26). O, Doamne, fă-i pe oamenii aceștia să se ridice în puterea Duhului! Vei lăsa Tu ca acest diavol amărât care le-a făcut din totdeauna rău oamenilor, să stea acolo și să sfideze Biserica Dumnezeului celui viu? Satan, ieși din ei și pleacă, în Numele Domnului Isus Hristos.

Cei

care aveți suficientă credință pentru a mânui Sabia și destulă pricepere în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a-L numi al vostru, ridicați Cuvântul Domnului cu mâna voastră, cu acel braț de credință, și spuneți: „Eu sunt de partea Domnului. De acum înainte voi fi una cu El, voi mânui Sabia Duhului și a Cuvântului Său, și voi tăia duhul rău până când se va împlini fiecare promisiune pe care a făcut-o Domnul!”

Dacă

credeți sincer acest lucru și îl cereți din toată inima în Numele lui Isus Hristos, ridicați-vă și primiți-L! Sunteți sinceri cu adevărat? Aveți Cuvântul în mâinile voastre? Este

credința în mâna voastră? Atunci ridicați mâna trupească și spuneți: „Doamne, prin mâna mea ridicată Îți închin viața mea, sufletul meu, gândirea mea, totul, pentru Cuvântul Tău. Îngăduie ca Duhul Sfânt să accepte credința mea și să-mi dea ceea ce cer; și orice îndoială să fie îndepărtată de la mine, fiindcă primesc, prin credință, promisiunea de care am nevoie în clipa aceasta.”

Dacă credeți, spuneți „Amin”. Amin din nou, amin și amin. Dacă ați cerut cu credință și cu toată inima, în Numele lui Isus Hristos, vă asigur că veți primi ceea ce ați cerut. Amin. Credeți din toată inima, și Domnul să vă binecuvânteze.

-

Amin -